

தை ~ தை ~ 10/10

₹.20/-

உன்னே.....

1.	நாள் ஒரு வாள்	1
2.	தேவாலய தரிசனம்	ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் 2
3.	மன்று தொழுத பதஞ்சலி	மெள்ளாச்சிரமம் 4
4.	நாவலர் பெருமானைப் பற்றி எழுத நாம் யார்?	ஞானப்பிரகாசசிவம் 5
5.	அதிரடியுத்தமும் அதிரடி அழைப்பாணையும்	பண்டிதர். ச. கூப்பிரமணியம் 6
6.	செந்தாமரைக் காட்டனை மேனி	முருக வே. பரமநாதன் 8
7.	அரிவாட்டாய நாயனார்	சிவ. சண்முகவடிவேல் 10
8.	மானிட இடுகாடுகள்	பிள்ளைக்கவி. வ. சிவராஜசிங்கம் 11
9.	மாத மகத்துவம்	செ. நவநீதகுமார்
	தைப்போங்கல்	12
	சிவனுக்குந்த சிவராத்திரி	13
	இலிங்கபுராணத் திருக்குந்தொகை	அப்பராடகள் 15
	மாசி மகம்	16
	பாசுபதவிரதம்	18
10.	தீவினை அகற்றும் திருநீறு	19
11.	பயில்வோர் பயிற்சிக்கு - 7	மாதினி 20
12.	நினைவிற் கொள்வதற்கு	21

உ
சிவமயம்

"மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்"

சைவநீதி

மலர்: I ஈசுர தை - மாசி

சைவ சமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ்

இதழ்: 10

நாள் ஒரு வாள்

கௌரவ ஆசிரியர்
சைவப்புலவர்மணி வீத்துவான்
திரு. வ. செல்லவையா

நிர்வாக ஆசிரியர்
சிவபூரி பால ரஷிசன்கரங்குருக்கன்
திரு. செ. நவநீதகுமார்

42. டிவாஸ் ஒழுங்கை
கிராண்ட்பாஸ்
கொழும்பு 14.
தொலைபேசி : 423895

ஒலகம் வாழ ஒரு நூல் பாடித் தந்தவர் திருவள்ளுவர். அந்நாவில் இல்லாதது வேறு எந்நாலிலும் இல்லை. "பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ? பாரிலுள்ள நாலெல்லாம் வள்ளுவன் செய் நாலாமோ?" என்பது ஓர் அறிஞரின் ஆதங்கம். உலகத்தவர் எல்லார் உள்ளத்தையும் ஆய்ந்து சுரடியால் அாந்த மகான் என்பது இன்னொரு அறிஞரின் கருத்து. இவை இங்ஙனமாக அவர் நாள் என்ற விடயம் பற்றிக் கூறிய கருத்துக் களைச் சிந்திப்பது உபயோகமானது.

நாள் ஒரு வாள் என்பது திருக்குறள் மூலம் நமக்குத் தரும் ஒரு உபதேசம், புத்திமதியாகும். நாள் ஒரு வாள் மட்டுமன்று உயிர் சரும் வாள் என்பதே அவர் இடித்துரைக்கும் கருத்தாகும். இங்கு சரும் என்ற பதம் அறுக்கும் என்ற கருத்தைத் தருகிறது என்பதனையும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். உயிரையும் அறுத்து நம்மிலிருந்து விலக்கும் ஒரு வாள் நாள் என்பதனை நமக்கு அறிவிக்கிறார் திருவள்ளுவர். நாளோடு நாளாந்தம் பழகி வரும் நமக்கு அது ஒரு கொலைக் கருவியாக வாள் ஆக: அமைந்திருப்பதை அறியும்போது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஏன் பயமாகவும் இருக்குமல்லவா?

நாள் என ஒன்று போற் காட்டி மெல்ல மெல்ல நாட்களங்கழிகின்றன. வாழ நானும் நிறைவு கொள்ளுகின்றது. ஏன் தியக்கின்றது இதனை நாம் சிந்திப்பதில்லை. பதிவைத்த மரத்தை நாளாந்தம் சிறிது சிறிதாக அறுத்து அதனைப் படவிடாது அதற்குரிய மூலத்திலிருந்து பிரித் தெடுத்து வளர்த்தெடுக்குங் கலையைக் கற்றுள்ளோம். எங்கள் உயிரைக் காலம் என்ற நாள் நாளாந்தம் வாளாய் அமைந்து பிரித்தெடுத்து விடுவதை உணராதவராய் இருக்கின்றோம். இது ஒரு விந்தையல்லவா?

இங்கு உணர்தல் முக்கியமாக உள்ளது. மனிதர்க்கு உணர்ந்து அறிய முடியாதது ஒன்றுமில்லை. உணர் தற் கரியனாகவுள்ள இறைவனையும் உணர்வின் மேம்பாட்டால் உணர்ந்து அணைந்து கொள்ளுகின்றோம். அங்ஙனமாயின் எங்கள் உயிரை அறுக்கும் வாள் நாள் என்பதனையும் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். இதனை வள்ளுவரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார். "உணர்வார்ப் பெறின்" என்ற சொந்தெட்ரால் இதனை உணர்த்துகிறார். இதில் உணரக்கூடியவர்க்கன்றி இவ்விடயம் ஏனையோர் அறியார் என்பது விளக்கம். இனிக் குறளினைப் பார்ப்போம்.

"நாளை ஒன்று போற்காட்டி உயிர்நும்
வாளது ஸ்ரவார்ப் பெறின்" என்று கூறுகிறது குறள்.

தேவாலயத்ரிசனம்

யாவரும் நாடேறும் திருக்கோயிலிற் சென்று, சிரத்தையோடு விதிப்படி தரிசனங் செய்தல் வேண்டும். தேவாலயத்ரிசனம் நாடேறுஞ் செய் வதற்கு இயலாதாயின், புண்ணிய காலங்களிலேனும் தவறாமற் செய்தல் வேண்டும்

ஆலயத்ரிசனங் செய்ய விரும்புவோர் ஆலயத்திற்குச் சமீபத்தில் உள்ள புண்ணித் தீர்த்தத்திலே ஸ்நானமஞ் செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந் தரித்து, அநுட்டானம் முடித்துக்கொண்டு, ஆலயத்துக்கு போதல் வேண்டும்.

ஆலயத்துக்குப் போம் பொழுது, ஒரு பாத்திரத்திலே தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை முதலியனவை வைத்து, அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்தப்பட்ட கையில் ஏந்திக்கொண்டு, போதல் வேண்டும். இவைகளுக்குப் பொருளில்லாதவர் பத்திர புத்தங்களேனுங் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து வணங்கல் வேண்டும். அதுவங் கூடாதவர் சந்நிதியிலுள்ள செத்தை முதலியவற்றைப் போக்கியேனும் வணங்கல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலுக்குச் சமீபித்தவுடனே, திருக்கோபுரத்தை வணங்கி, இரண்டு கைகளையுங் சிரசிலே குவித்துக் கொண்டு, உள்ளே பிரவேசித்து, பலிபீட்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும்; பண்ணல் வேண்டும். திரயாங்க நமஸ்காரம் இவ்விருக்கும் பொது.

அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையின்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டுறுப்பும் நிலத்திலே தோய்யும் படி வணங்குதல். பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையின்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். திரயாங்க நமஸ்காரமாவது சிரசிலே இரண்டு கைகளையும் குவித்தல்.

நமஸ்காரம் மூன்று தரமாயினும், ஜந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஓன்பது

தரமாயினும், பன்னிரண்டு தரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும் ஒரு தரம் இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.

நமஸ்காரம் பண்ணுமிடத்து, மேற்கே யாயினும் தெற்கே யாயினும் கால் நீட்டல் வேண்டும் கிழக்கே யாயினும் வடக்கே யாயினும் கால் நீட்டலாகாது.

கிழக்கே யாயினும் வடக்கே யாயினும் சிரசை வைத்து, மார்பு பூமியிலே படும் படி வலக்கையை முன்னும் இடக்கையை பின்னும் நேரே நீட்டிப் பின் அம்முறையே மடக்கி, வலப்புயமும் இடப்புயமும் மண்ணிலே பெருந்தும்படி கைகளை அரையை நோக்கி நீட்டி, வலக்காதைபி முன்னும் இடக்காதைப் பின்னும் மண்ணில் பொருந்தச் செய்து, நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, கடவுளை மறவாத சிற்றையோடு இரண்டு கைகளையும் இருதயத்திலே குவித்துக் கொண்டு, கால்களை மெல்ல வைத்துப் பிரதக்ஷணம் பண்ணல் வேண்டும்.

சிவபெருமானை மூன்று தரமாயினும், ஜந்துதரமாயினும் ஏழு தரமாயினும், பதினெண்துதரமாயினும், இருபத்தொரு தரமாயினும் பிரதக்ஷணம் பண்ணல் வேண்டும்.

விநாயகரை ஒரு தரமும், சூரியனை இரண்டுதரமும், பார்வதிதேவியாரையும் விட்டுணுவையும் நந்நான்கு தரமும் பிரதக்ஷணம் பண்ண வேண்டும். பிரதக்ஷணம் பண்ணும் ஆவரணத்தில் தூபி நிழலேனும் துச்தம்ப நிழலேனும் இருந்தால், அந்த நிழலில் மூன்று கூறு நீக்கி எஞ்சிய இரண்டு கூற்றினுள்ளே செல்ல வேண்டும். கடவுள் உந்சவங்கொண்டருளும் பொழுது அந்த நிழல் இருப்பினும், நீக்காது செல்லாம்.

அபிஷேக காலத்தில் உட்பிராகாதித்திலே பிரதசினம் நமஸ்கார முதலானவை பண்ணலாகாது.

பிரதசினம் பண்ணிச் சந்நிதானத்திலே நமஸ்காரஞ் செய்து, எழுந்து கும்பிட்டுக் கொண்டு உள்ளே போய், கடவுளைத் தரிசித்து, மனசிலே தியாளித்து, சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்து, மனங் கசிந்துருக, உரோடுஞ் சிலிரப்ப,

ஆனந்தவருவி சொரிய, இராகத்துடனே தோத்திரங் களைச் சொல்லல் வேண்டும்.

அருச் சகரை கொண்டு கடவுனுக்கு அர்ச்சனை செய்வித்து, தேங்காய் பழம் முதலிய வற்றை நிவேதிப்பித்து, கர்ப்பராராத்திரிகம் பணிமாறப் பண்ணுவித்து, அருச்சகருக்கு இயன்ற தசீனை கொடுத்தல் வேண்டும்.

கடவுளைத் தரிசனஞ் செய்து கொண்டு, அவருக்கு புறம் காட்டாது பலிபிடத்துக்கு இப்பால் வந்து மூன்று தரம் நமஸ்கரித்து, எழுந்து வடக்கு ஞேக்கி இருந்து, கடவுளை தியானித்துக் கொண்டு, அவருடைய மந்திரத்தில் இயன்ற உருச் செபித்து, எழுந்து, வீட்டுக்கு போதல் வேண்டும்.

திருக் கோயிலிலே செய்யலாகத் திறறங்களாவன: ஆசாரமில்லாது போதல், கால் கழுவாது போதல், எச்சிலுமிழ்தல், மலசலங் கழித்தல், மூக்குநீர் சிந்துதல், அபானவாயு விடுதல், பாக்கு வெற்றிலை யுண்டல், தம்பூலமுழிழ்தல், போசன பானம் பண்ணுதல், நித்திரை செய்தல், மயிரை கோதி முடித்தல், குதாடல், சிரசிலே வேட்டி கட்டிக் கொள்ளுதல், தோளிலே உத்தரீய மிட்டுக் கொள்ளல், போர்த்துக் கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக் கொள்ளுதல், வாகன மேறிச் செல்லுதல், குடைபிடித்துக் கொள்ளுதல், பாதரசை யிட்டுக் கொள்ளுதல், உயர்ந்த தானத்திருத்தல்,

ஆசனத் திருத்தல், தூபி துசத்தம்பாம் பலீபீடம் விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் சாயையை மிதித்தல், விக்கிரகத்தையும் நிர்மாலியத்தையும் தீண்டுதல், பெண்களை தீண்டல், பெண்களை இச்சித்துப் பார்த்தல், ஒரு தரம் இரு தரம் நமஸ்கரித்தல், ஒரு தரம் இரு தரம் வலம் வருதல், ஓடி வலம் வருதல், கடவுனுக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போதல், அகாலத்தில் தரிசித்தல், வீண் வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், வீண் கீதம் பாடல், வீண் கீதம் கேட்டல், திருவிளக்கவியக் கண்டும் தூண்டா தொழிதல், திருவிளக்கில்லாத போது வணங்குதல், உற்சவங் கொண்டருஞம் பொழுது அங்கே யன்றி உள்ளே போய் வணங்குதல் முதலானவைகளாம். இக்குற்றங்களுள் ஒன்றை அறியாது செய்தவர் கடவுனுடைய மந்திரத்தைச் செபிக்கின், அக்குற்றம் நீங்கும். இக்குற்றங்களை அறிந்து செய்தவர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவார்கள். அவருக்கு பிராயச்சித்தம் மில்லை.

திருக் கோயிலினுள் ஓள் போவதற்கு யோக் கியர் களால்லாதவர்கள் திருக் கோயிற் புறத்திலே பிரதசீனம் பண்ணித் திருக்கோபுரத்தை நமஸ்கரித்துக் கடவுளைத் தோத்திரங் செய்யக் கடவர்கள்.

நன்றி : பாலபாடம்

மன்று தொழுத பதஞ்சலி

மென்னரச்சிரம்

மன்றுதொழுதபதஞ்சலி திருநந்திதேவரின் (தெட்சணாமூர்த்தி) எட்டு மாணவர்களில் ஒருவர். பதஞ்சலி எனும் நாமத்துடன் வேறு இருவர் உள்ளார்கள். ஒருவர் மகாபாஷ்யம் செய்த பதஞ்சலி. மற்றையவர் யோக நூத்திரம் செய்த பதஞ்சலி ஆவர் பின்னைய இருவரும் கி.பி 3 ஆம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்தவர்கள்.

மன்று தொழுத பதஞ்சலி கி.மு 8000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்தவர். மன்று தொழுத பதஞ்சலி சிரஞ்சீவியாவர். திருநந்திதேவரின் எட்டு மாணவர்களும் சிரஞ்சீவியாவர்கள்.

:மன்றுதொழுதபதஞ்சலியிடம் ஆயிரம் மாணவர்கள் பாடம் கேட்டார்கள். மன்றுதொழுதபதஞ்சலி திரைபோட்டு, அதன் பின்னியில் இருந்தே போதனை செய்தார். இரு நிபந் தனைகளை முன்வைத்தே போதனை செய்தார்.

1. போதனை நிகழும் போது திரையை யாரும் விலக்கி பார்த்தல் ஆகாது.

2.போதனை நிகழும் போது இடையில் யாரும் எழுந்து போதலாகாது. காலத்தைக் கடந்த நிலை போதனை நிகழ்துகொண்டிருந்தது. ஆயிரம் மாணவர்களும் காலத்தை கடந்த நிலையில் போதனையைக் கேட்டவன்னம் இருந்தனர்.

இத்தருணம் ஒரு மாணவன் இடையில் எழுந்து சென்று விட்டான்.

வேறு ஒரு மாணவன் திரையை விலக்கிப் பார்த்துவிட்டான்.இதனால் பாடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த 999 மாணவர்களும் ஞானாக்கியின்

நிமித்தம் சமாதியாகிவிட்டாகள். அவர்கள் சடுதியாகவே மன் னோடு மன் னாகிச் சாம்பலாகிவிட்டார்கள்.

இடை நடுவில் சென்ற மாணவன் மீண்டும் வந்தான். மன்றுதொழுதபதஞ்சலியும் நிஷ்டை கலைந்து வந்தார். நிகழ்தவற்றை அறிந்தார் மிகவும் வேதனைப்பட்டார். எஞ்சிய ஏகமாணவனை விந்தய மலைக்கு நருமதையாற்றம் கரைக்கும் அனுப்பிவிட்டார். ”உம்மைத் தேடி உண்மையான மாணவன் வரும் போது உமது கண்கள் தெரிய வரும். அது வரை ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் செய்ய வேண்டும்” என்று கூறியனுப்பினார். இவர் தான் கெளடபாதாச்சாரியார் ஆவர். ஆதிசங்கரரின் குருவின் குரு ஆவர். கெளடபாதாச்சாரியார் மாண்டுக்கிய உபநிடத்தில் காரிதக எனும் பகுதிக்குச் சிறந்த உரை செய்துள்ளார்.

இதே சமயம் மன்றுதொழுதபதஞ்சலி தனது நண்பனான திருமூலவரை அனுகி நிகழ்தவற்றை கூறிப் பரிகாரம் வேண்டினார்.

திருமூலவரின் அன்பின் வழியால், மன்றுதொழுதபதஞ்சலி இராமேஸ்வரம் சென்று நிஷ்டையிருந்து சமாதியானார். இராமேஸ்வரம் மன்றுதொழுதபதஞ்சலியின் சமாதியாகும்.

நந்தி அருள் பெற்ற நாதரை நாடிடல்
நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாழுளி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்கிரம்
என்று இவர் என்னோடு என்மரும் ஆலே.

திருந்திரம்-67

நாவலர் பெருமானைப் பற்றி எழுத நாம் யார்?

செந் தமிழையும் சிவ நெறி யையும் இந்நிலவுலகில் பாதுகாக்க வந்தவர் நாவலர் பெருமான். தமிழின் ஆழம் அகலம் நீழம் யாவும் கரைகண்ட அகத்தியவர் எனில் மிகையாகாது. தமிழை உடலாகவும் சைவத்தை உயிராகவும் கொண்டவர் - கண்டவர் நாவலர் பெருமான். சைவ வினாவிடை இரண்டினில் ஒன்று சிறுவர்க்காகவும் மற்றுது பெரியவர்க்கடகாகவும் நாவலர் தந்தார். இவை இரண்டும் வேத சிவாம புராண இதிகாச சாத திர தோத் திர சாரமாகும். சைவ வினாவிடைகளை மாத்திரமன்றி முப்பெருஞ் சைவப்புராணங்களையும் கற்றாரும் கல்லாதாரும் விளங்கிப் பயன்பெற வசன நடையிலே தந்த வள்ளல் அவர்.

எந் தப் பயிரும் வளர்ந்து பயன் தர வேண்டுமாயின் அந்தப் பயிரோடு வளர்முனையும் களைகளை உடனடியாகக் களைதல் வேண்டும். அங்ஙனம் களையாவிடின் பயிருக்கே பேராபத்து விளையும். பயன் பெறவே முடியாது. இது போலச் சமயகுரவர் சந்தான குரவர்களால் வரையறை செய்யப் பெற்று வளர்த்து எடுக்கப் பெற்ற சைவசமயத்தை இந்து சமயத்தின் பிறப்பிரிவுகளும் பழச்சமயங்களும் சீர்குலைக்காமல் நாவலர் செய்த பணிகளோ அளப்பில். இன்று சைவநெறிக்குள்ளே மாற்று இந் துசமயக் கொள்கைகளை ஊடுருவியுள்ளன. வேலியே புயிரை மேய்ந்த கதையாகச் சைவசமயத்திற்கு முழுமாறான ஸ்மார்த்தக கொள்கைகள் உட்புகுந்துள்ளன.

பெரியபுராண வசனத் திலே நாவலர் பெருமான் ஸ்மார்த்தம் பற்றிச் சிறந்தவோர் எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளார். நாவலர் பெருமானின் எச்சரிக்கையைச் சைவர்களாகிய நாம் கவனத்திற் கொண்டுள்ளோமா? கவனத் திற் கொண்டிருப்போமாயின் எங்கள் சமூகநிலை நாவலர் காலத்திலும் பார்க்க மிகவும் பிற்பட்டிருக்கும் நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கவே மாட்டாதல்லவா?

இன்றைய சைவசமயத் தவர்களுக்கு சைவசமயத் தவர்கள் விலக்க வேண்டிய

நூண்ப்பிரகாசசிவம்

பஞ்சமாபாதகங்கள் எவை எனத் தெரியாது. தெரிந்தவர்களும் பின்பற்றுவதில்லை. சைவசமயம் கலப்படம் செய்யப்பட்டது - படுகின்றது என நாவலர் நெறி நின்று ஒருவர் சொல்வாரேயானால் அவரை வாழ்த்துவோர், வரவேற்போர் விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க சிலரேயாவர். வீழ்த்துவோர் பற்பலர்.

திருஞானசம்பந் தமுர் த் தி நாயனார் காலத் திலே பாண் திநாட்டிலே இருவர் இருந்தமையால் அந்நாடு மீண்டும் சைவத்திருநாடு ஆகியது. அதுபோலவே நாவலர் காலமும் இருந்தது. நாவலர் தனித் து நின் று சைவசமயத்தையும் தமிழ்மொழியையும் அவற்றின் வழிவந்த பண்பாட்டையும் பாதுகாத்தார். அவர்போல் இன்று யார் உள்ரோ?

ஆனால் இன்றைய நிலையில் எத்தனையோ சங் கங் கள், சபைகள் இருந்தும் அவை தேவாரத் திருப்பதிகம் முழுமையாக ஒதும் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட உதவகின்றனவே அன்றி குரல் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. சைவத்தை இந்துவாக்கும் பரிதாபானிலை. சைவசமயம் என்பது கைவிடப்பட்டு இந்துசமயம் என்னும் பெயர் கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. மாடு, ஆடு, நாய், நரி என மிருகங்கள் இருக்கின்றன. மிருகம் என்னும் பெயரில் எந்த மிருகமும் இல்லை. அதே போலச் சைவம், வைணவம் என்பனவே உள். இந்து சமயம் என ஒரு சமயமுமே இல்லை. சைவத்தை, வைணவத்தை, ஸ்மார்த்தத்தைக் குறிக்கும் பொதுப் பெயரே இந்து சமயம். இந்து சமயம் என்னும் பெயரில் சைவத்திற்குப் பதிலாக ஸ்மார்த்தம் இன்று கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே நாவலர் பெருமான் பற்றி எழுத நாம் யார்? இங்ஙனம் எழுதினால் அதனை வரவேற்பார் எத்தனை பேர் எம்மிடையே உளர்?

'எல்லாம் வெளியீட்கே ஜிறைவா கச்சிருகம்பனோ'. என்றார் பட்டினத்தடிகள்.

அதிரடி யுத்தமும் அதிரடி அழைப்பாணையும்

பண்டிதர்.ச.குப்ரமணியம்

தமிழகத் தின் பொற் காலமாய்ப் போற்றப்படுவது சோழராட்சிக் காலம். அது சமய இலக்கியங்களுக்குமான பொற்காலம். இராசேந்திர சோழனின் ஆட்சியில் கலிங்கப் போரான்று நடந்தத. சோழ் சேனாதிபதி கலிங்கத்தை வென்று வாகை குடினான். சேனை நாயகன் விஜயதரன் என விருது பெற்றான். இந் நிகழ்வை கலிங்கத்து புரணி யென்னும் பிரபந்தம் பாடுச் சிறப்பித்த பலவர் ஜயங்கொண்டார் என்னும் விருது பெற்றார். அப்பரணிப் பாடலில் ஒரு தாழிசைப்பா

தேவாகர சீராமாயன பாதும் உளிவெற்று வூவாவனா ஹய்ம்பிட உளும் பொருகளையீ என்று போரின் சிறப்பை போற்றுகின்றது. மூன்று நாற்றான்டு களைக் கொண்ட சோழராட்சியின் மகோன் தமான இக்காலத்திலேதான் சேக்கிமார் கம்பர் முதலிய கவிவேந்தர்கள் வாழ்ந்து பெரியபுராணம், இராமாயனம் முதலிய அமரகாவியங்களைத் தந்து தமிழுக்கு வாழ்வளித்தனர்.

தேவாகர யுத்தம் என்பது என்றும் தொடரும் நிகழ்ச்சி. கந்தபுராண நிகழ்ச்சித்தொடரில் நடந்தவை!

முதல் நாள் குரன் மகன் பானுகோபன், கந் தசவர்மி யின் படைத் தலைவராகிய வீரபாகுதேவருடன் போராடினான். சேனைகளையும் ஆற்றலையும் தோற்றோடினான். இரண்டாம் நாள் குரபுதமன், கந்தசவாமியாருடன் போராடிப்படைப் பலம் இழந்து வெறும் கையனாய் வீரமகேந்திர நகருக்கு மீண்டான். மூன்றாம் நாள் பானுகோபன் தன் பாட்டியான மாயவளை வேண்டிப் பெற்ற மாயாபாசமும் கொண்டு வந்து வீரபாகுவை அறைகவி யளைத்தான். பெரும் படைகளோடு கடுஞ் சமர் புரிந்தனர். தோல்வியினைக் கண்டு மாயமாய் மறைந்து நின்றபானுகோபன் மாயா பாசத்தை வீசி வீரபாகுவையும் இலக்கக்கெட்டு வீரயும் ஆயிரவெள்ளம் பூதரையும் மயக்கிக் கட்டிக் கொண்டு போய் பழவழிக் கடலிலே சேர்த்து வைத்திருக்கச் செய்தான்.

இதனைப் பெருவெற்றியாய்க் கருதிய குரன் மகன் தந்தையிடம் சென்று தன் சாதனையைக் கூறவே, கேட்ட குரன் பேரான்தமும் பெருமித முற்றான். மகனைப் பாராட்டி விடை தரவே மீண்ட பானுகோபன் களித்திருந்தான்.

அவற்றை அறிந்த அமர்கள் அலமந்து ஒடிவந்து அறுமுகப் பிரான்டி தொழுது விண்ணப்பித்தனர். முருகனும் வேற்படையை பணிக்க, அது சென்று மாயாபாசத்தை நாசன் செய்து வீரரையும் பூதரையும் மீஸ் செய்தது. மீண்டவர்கள் ஒரு சங்கல்பத்தோடு வீரகேந்திரம்

வந்தனர். நாம் ஜினிப் பாஸுகோபகளுக் கொன்ற பின்பெறுமான் முன் சென்று வணங்குவது கிடூவெ உறுதி உறுதியோடு வந்தவர்கள் காவலரை அழித்து மதிலையும் தகர்த்து உட்புகுந்து நகரம் நரகாகும் படி நாசம் செய்து முன்னேரிச் சென்றனர்.

மூன்றாம் நாள் இரவு தொடங்கிய போர் முடிவின்றி மூன்று நாட்களாகத் தொடர்ந்தது. ஒற்றார் உடனடின் குரன் முன் சென்று செய்தியை செப்பினர். கேட்கும் தோறும் சீற்றமும் கவலையுமுற்ற குரன், படைத் தலைவர்களையும் மக்களையும் போர் முனைக்கு ஒருவர் பின் ஒருவராக ஏவினான்.

இரண்யன் என்னும் மகன் போரழிந்து புறந்தந்து ஓடிப் போய் கடலுள் ஓளித்து உயிர் பிழைத்திருந்தான் தொடர்ந்த போரிலே மக்களான அக்கினி முகன் மூவாயிர் படைத் தலைவர்கள் முதல் மந்திரி தருமகோபன் யாவருமே அழிந்துபட்டனர்.

இறுதியாகப் பானுகோபன் குரனிடம் சென்று போரிலே நூக்கு வெற்றி கிணடையாது விளங்கோளர் சிறநைய விடுவதை உய்யும் வழி என எடுத் துரைத் தும் இசைந்திலன் குரன். பானுகோபனும் இரண்களம் சென்று வீரபாகுடன் கடுமையான போர் புரிந்தான். இறுதி வாட் போரில் வீரபாகுகை வாளால் வெட்டுண்டு காலனுார் சேர்ந்தான்.

வஞ்சினம் முந்திய வீரபாகுதேவரும் படையினரும் மகிழ்ச்சியோடு மீண்டும் பாசறை சென்று குரப்பெருமான் சந்திதியை அடைந்து பணிந்து அருள்பெற்றனர்.

அதியுக்கிரமாய் அந்நாள் நடந்த அதிரடி யுத்தத்தில் அக்கினி முகனுடன் நடந்த போரே அதிமுக்கிய மானது கச்சியப்பர்சிவாச்சாரியாரும் இப்போரை சிறப்பாக வர்ணித்துக் கூறியுள்ளார்.

ஒரு சமயம் வீரபாகுவின் தமிழியரில் எழுவர் அக்கினிமுகனை ஒருங்கே எதிர்த்துக் கோர யுத்தம் புரிந்தனர். அத்தாக்குதலாலே தளர்ந்த அசுரன் சிவப் படையை வீர் மேல் விடுத்தான். வீர் அதை உணர்ந்திலர். அக்கினிப் படையென எண்ணி வேறு படைகளை மாறாகத் தூண்டினர். சிவப்படை அவற்றை அழித்துக் கொண்டு வந்து வீரரைத் தாக்கி உயிர் வீட்சு செய்தது. போர் முடிவிலே வந்து குழும் தமிழருள் எழுவரைக் கானாத வீரபாகு, வினாவி வீரர்கள் மாண்டு மாண்டு கிடப்பதை அறிந்தார். உடனே அங்கு விரைந்து சென்றார். வீந்து கிடக்கும் தமிழர்க் கடலைக் கண்டார். சோகம் மிக அவருடல் மீது வீழ்ந்து

கட்டித் தழுவிக் கொண்டு பலவாறு புலம்பி
அழுது புரண்டார்.

பின் ஒருவாறு தேநி எழுந்தார் மறைந்து
கிடந்த அறிவும் வீரமும் பெருமிதமும் மீள
வரப் போன்றார். அந்நிலையில் வீரபாகுதேவரின்
உள்ளும் உரையும் செய்கையும் எங்ஙனமாக
இருந்தன என்பதைக் கச்சியப்பர் சில
பாடல்களிலே படம் பிடித்துக் காட்டுவதைக்
காண்போம்.

அக்கினிமுகாசரன் வதைப்படலம்

200

அருந்தயர் எய்தி இவ்வாறு அழுங்கினோன், எளியனாகி
இருந்தனன் அல்லன், ஏங்கியதுமோர் செயலுமின்றி
வந்திலன் அல்லன், காளில் மருந்தினுக் குறுந்தான்ஸ்லன்
வரைந்துதன் இளைஞர் தம்மை எழுப்பவோர் விளையம்.
கொண்டான்

: 201

நாற்றல் யுடைய அண்ணவன் நாரனைச்சுதலோர் நல்க
ஏற்று படையி வொன்றை இளைஞர்கள் இவர்கள் மீது
யாற்றலன் விடுத்து னென்னின் மற்றவர் ஆவி உண்டோன்
கூற்றுவ என்றோ என்னுக் குற்றிவை கூறவற்றன்

: 202

ஊனோ டாவிக் கிள்பம் விரும்பி உழல்கின்ற
வானோ டேயோல் தானலேபோல் வழிசல்லா
ஏனோ டேயோல் எண்ணினனேகால்? எயராவி
தானோ உண்பான் கூற்றுவனோன்னும் தமியோனே

: 203

வரியுறைர்ச்சியை மாற்றுவதல்லால் விண்ணோர்கள்
ஒருபடைதானும் நங்களிடத்தை உயிருண்ணா
எழிகள்னென்பான் அட்டளைச்சுரால் இளையோரைத்
தரியலனாகிக் கொற்றவனம்மா தானென் டே

: 204

என்னும் மாற்றங்கள் இயங்பியே இளையவன் எழுந்து
பின்னர் யாத்தீடு தூணியில் ஒரு சும் பிடுங்கித்
தன்ன கங்கொடி அன்னதன் தலையிஶைத் தரும
யன்னர் மன்னவன் கண்ட இத்திறம் வரைவான்
வீரபாகுதேவர் வனாந்த கதிரடி சுறைப்பானன
வாசகமயவது!

: 212

வேலுடைத்தனி நாயகர்கிளையவன் விடுத்தேன்
காலம் நாடுறு கூற்றுவன் என்பவன் காண்க
கோல வெஞ்சிலைத் துகைவைர்தம் ஆருமிர் கொண்டாய்
வால்தோஇது? விடுக்குதிகு(து) .என வரைந்தான்

இப்பாடல் அழைப்பானை என்பதோடு
மட்டுடன்றி மிக நயம்பட வரைந்ததோர்
திருமுகமாகவும் மிளிர்கின்றது. வாசகங்கள்
தெளிந்த திட்பநுட்பம் நிரம்பியவையாயுள்
திருமுகம் ஒன்றில் அமையவேண்டிய
உறுப்புக்கள் யாவும் ஒழுங்குற அமைந்து
விளங்கும் சிறப்பும் காணத்தகும்

திருமுக உறுப்புக்களும் ஒழுங்குக்களும்!

1. அநுப்புனர் 2. பெறுஙர் 3. விடயம் 4.

நேரந்த தவறு 5. தவறுக்கான பரிகாரம் என்பன

1. அநுப்புனர் :- எண்ணிலாற்றலும்
இறைமையுமடைய முருகனுக்கு இளையவன்
என்ற உரிமையும் வீரமும் புலனாம்

2. பெறுநர் :- கடமை கண்ணியம்
கட்டுப்பாடுகளில் வழுவாது ஒழுக வேண்டிய
எமதர்மராசனின் தகுதி மதிக்கப்படுதல்

3. செய்தி :- ஒன்று தம்பியாரின்
உயிரைக் கவர்ந்தவன் இயமனே என்று குற்றம்
சாற்றுதல்

4. இரண்டாவது:-நடுவன் எனப்படும்
தகுதிக்கு இச் செயல் தூய்மையான நல்ல
செயலாகுமா? இல்லையே என்பது.

5. செய்த குற்றத்திற்கு உரிய பரிகாரம்
இது என்பது பரிகாரத்தை விரைந்து செய்க
எனப்பனித்தலும் இறுதியில் எடுத்துரைக்கப்
படுகிறது

அம்பின் தலையில் எழுதப்பட்ட இவ்
வானை வில்லிருந்து விரைந்து ஏவப்பட்டு
எமனுடைய முன்னிலையில் எய்தியது.
எதிரியானவன் எந்தத் தெய்வப்படையை
வீரர்கள் மேல் ஏவினும் அது அவர்கள் அறிவை
சிறிது நேரம் மயங்கச் செய்வதல்லது
ஆவிபோக்குவதில்லை. முருகன் ஆணை.
இன்று தான் இது நிகழ்ந்தது. அதனால்
கவலையும் வெகுளியும் மிகுந்த நிலையிலும்
வீரபாகுதேவர் தெளிந்த அநிவோடும்
வீரப்பெருமிதத்துடனும் இவ்வாறு எழுதுகின்றார்.
அன்றியும் அப்ராதம் புரிந்தவனாகக் கருதப்பட்ட
இயமனின் செயலையும் நிந்தனை செய்யாது
நாகுக்காகக் கண்டித்து அதற்கு தீர்வான
பரிகாரத்தையும் கண்டிப்புடனே பணிக்கின்றார்.
இத்திருமுகத்தின் சிறப்பு எண்ணினண்ணி
என்றென்றும் பார்ட்டத்தக்க தொன்றாய்யுள்ளது.

அழைப்பானை பெற்ற அந்தகன்
அச்சத்தோடும் பதைப்போடும் சிந்தித்தான்.
தம்பியர் எமனுலகில் இலர். கயிலையிலே
உளர் எனத் தெளிந்து வேகமாக அவர்கள்
முன் சென்றான்
தொழு மற்றுவர் முன்று மறலபோய்த்துள்ளி
முழுதாந்துளர் நுங்கலை நாடுவான் முன்னோன்
அழகிதெவ்விவன் இருப்பிகுன்? என்னையும் அயிரப்பான்
எழவும் கடிந்தூறுவர் இப் பூத்ரோடென்றான்

என்று இவ்வாறுளிய மொழி கூறி எழுவர்
வீரரையும் மற்றும் அங்குற்ற பூதர் பலரையும்
ஒருங்கே அழைத்து வந்து சேர்த்தான் தேவர்
முன் தம்பியநும் பூதர்களும் வரக்கண்ட வீர
மகிழ்ந்தார். தருமனும் தன்தவறு ஏதுமில்லை
என விண்ணப்பித்து வீரபாகுவிடம் விடை
கொண்டு தன்பூர் சார்ந்தான்.

செந்தாமரைக் காட்டனய மேனி

முருகவேபரமநாதன்

மலர்களிலே மிக உயர்ந்தது தாமரை. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவாசகத்தை நயந்த துறைமங்கலும் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பூ விளப்படுவது பொறிவாழ் பூவே, பாலிவனப்படுவது நின்பாட்டு என அடித்துச் சென்னார்கள். பூவும் உயர்ந்தது பாலும் உயர்ந்தது. பூவினுக்கருங்கலும் பொங்கு தாமரை நாவினுக் கருங்கலும் நமச்சிவாயவே என்றார் பாவேந்தர் நாவரசர். கலாயோகி ஆனந் தகுமாரகவாமி அவர்கள் சைவசமயிகளேடு தொடர்புடைய தாமரை, நடராஜர் திருக்கோலம் வேறேச்சமயத்துக்கும் இல்லாத தனிச் சிறப்பு என்றார். ஆடலழகின் தொன்மைக் கோலமும், அலாதியான தாமரை மலரின் மென்மை கோலமும், கவிஞருக்கு என்னக் கோலங்கள் மட்டும் மல்ல, ஓவியனுக்கு என்னக் கோலமுமாம். தாமரை இனங்கள் நீரகத்துப் பூக்கள் செந்தாமரை, வெண்டாமரை, குழுதம், குவளை, நீலேந்பலம், செங்கழுநீர் ஒரு குலத்தவை. செந்தாமரை வெளிர்கலந்த செம்மை. வெண்டாமரை மாச மறுவந்த வெண்மை, வெள்ளை கமலத்தில் வீற்றிருப்பவள் நாமகள். செங்கமலத்தாள் பூமகள். மருகி கலைமகள் மாமி அலைமகள் இன்னெருத்தி மலைமகள் இவர்களின் விழாக்காலம் நவநாள்களா ஸமைந்த நவராத்திரி செந்தாமரைகள் காடாய்ப்புத் திருந்தால் எப்படி இருக்கும் ஒரு பெண் நகையும் கழுத்து மாமாய் வந்தாள் என்றால் என்ன அர்த்தம். அத் தாமரை தடாகம் முழுவதும் பாசடைகள் மத்தியில் செந்தாமரைக் காட்டின் மாட்சியும் காட்சியும் ஒருவரை ஒருவர் ஈர்த்தது எனவே. கண்ணிறைந்த கடவுளின் எண்ணிறைந்த தோற்றும் அங்கே ஆதர்சமாய்க் கண்ணில் கருத்திற்பட்டது. பாய்ந்தது அதுவாக்காய் மளிந்தது. எனவே சட்டென்று மலரும் மௌட்டுப் போலவே அத் தெய்வீக்க கவிதை சொங்கித்திரமானது. அது அழகினை அள்ளிக் கொட்டுகிறது. பாமழையால் வற்றாப் பொய் கையான திருவாசகத்தில் ஒன்றே இத் தேன் வாசகம்

சிந்தனைநின் ராக்காகி நாயி னேன்றுள்
கண்ணிறைநில் திருப்பாதப் போதுக்காக்கி
வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குள்
யல்விவாரத்தைக் காக்கிஜம் புலன்களார
வந்தனைஆு' கொண்டுள்ளே புதுத் விச்சை
யால்அழுப் பெருங்கடலே மலையே உள்ளைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தலிச்சுட்டு இரு மிலத்தனியனேர்கே

திருச்சதகம்-26

காடு, ஆரண்யம், வனம் ஒரு பொருட் பதங்கள் காடும் காடு சேர்ந்த பிரதேசமும் மூல்லை. இதன் தெய்வம் திருமால். இதை மாக்யான் மீய காடுற உலகமும் எனத் தொல்காப்பியர் குறிப் பிடுவார் காடு என்ற சொல், தெய்வத்தோடு, ஆலயத் தோடு தொடர்புறும் போது பல ஆலயங்கள் அப்பெயரால் அமைந்துள்ளன. திருவாலங்காடு, வேதாரணியம் (திருமறைக்காடு) திண்டிவனம், கடம்பவனம், கந்தவனம், சுகந்தவனம் (இந்தளம்) வேற்காடு, மாங்காடு, இலந்தைக்காடு, நைமிசாரண்யம் மாதிரிக்குச் சில ஆலயங்களில் இருக்கும் மூர்த்தங்களை, திருக்கோலம், திருமேனி, அர்ச்சை, பாடம் என்று அழைப்பர். மருணிக்கியார் தில்லைத்தாண்டவ வேந்தனைப் பாடும் போது “குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின் சிரிப்பும், பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனிப் பால் வெண்ணீறும்” எனப் பாடியிப் போந்தார். அவரும் ஒரு தாண்டக வேந்தர் அல்லவர். “மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மாநிலத்தே” எனச் சொக்கிப்போய் பாடுகிறார்.

இனிப் பாடலின் பொருளமைவைக் காண்பாம் நாயினேன்-நாயேனது, சிந்தனை-நினைப்பை, எண்ணத்தை நின்தனக்கு ஆக்கி-நீயே உனக்கு உரியதாகச் செய்து கண்ணினை- இரு கண்களும், நின்திருப்பாதப் போதுக்கு ஆக்கி-உன்திருப்பாதப் போதுக்கு உரியனவாகச் செய்து வந்தனையும் அம்மலர் கே ஆக்கி-வணக்கத்தையும் அப் பூக்களுக்கே உரியதாகச் செய்து, வாக்கு-பேச்சு,

உரை உன்மணி வார்த்தைக்கு ஆக்கி, ஜம்புலன்கள் ஆர-ஜந்து பொறி அறிவுகளும் உன்னையே அனுபவிக்கும் படி, வந்தனை எழுந்தளி வந்து, ஆட்கொண்டு-என்னை அடிமை கொண்டு, உள்ளோ புகுந்த-மனத்துள் நுளைந்த, விச்சை-விந்தையுடைய மால்-யாவரும் விரும்புகின்ற, பெரு-பெரிய, அமுதக்கடலே-அமிர்த சமுத்திரமே, மலையே-பெரிய மலையே, செந்தாமரைக் காடு அனைய-செந்தாமரை காட்டை ஒத்த, மேனி-திருமேனியை உடைய, தனிச் சுட்ரே-ஒப்பற்ற ஒளியே, இரண்டும் இல்லை மை மறுமை இரண் டும் மற்ற, இதனியனேற் கே-இந்தத் தனிய எனக்கு, உன்னைத் தந்தனை-உன்னைத் தந்தாய். இவ்வளப்பருங்கருணையை என்னென்று சொல்வேன்.

இறைவன் புகழையே பாடவேண்டும் என்றார் வாதவூர் சீர்காழிச் செல்வர் “ஞாலநின் புகழே யிகவேண்டும்” என அருளினார். நின்னைத் தந்தனை என்ற சுவாமிகள்” தந்ததுன் தன்னைக் கொண்ட தென்தன்னை எனப் பின்னொரு போது பாடிய திறம் நினைத்தற் குரியது” சோதியே சுட்ரே சூழோளி விளக்கே, சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவமாம்-

தனிச் சுட்ரே” என்னும் பிரயோகங்கள் ஒளிமயமான இறைவனைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. சொல்லை ஒத்ததுச் செயல் மனமும் தூய்மையாய் இருக்கவேண்டும் மனம், வாக்கு, காயம் என்பதை சிந்தனை, வந்தனை, வாக்கு என்பவற்றாற் கூறியுள்ளார் எல்லாம் சிவமயமாக்கிய இறைவனின் பெருமை தான் என்னே! ஆண்டனது திருப்பாதங்களைத் தீண்டுவதால், உடம்பிற்கும், திருவடிமலர்த் தேனை அருந்துவதால் நாவிற்கும், திருமேனி தரிசத்தாற் கண்ணிற்கும், தெய்வமணம் நுகர்வதால் முக்கிற்கும் பொருள் சேர் இறைபுகழ் கேட்டாலால் ஜம்புலன்கள் ஆர என்றார் எனப் பெரியோர் விளக்கம் கூறுவர்: ஆழமான கடலும் அதியுயர்ந்த மலையும் ஆழந்த கண்ணுயர்ந்த நுண்ணியனைச் சுட்டுகின்றன. எம்பெருமானது திருமுகச் செவ்வி, திருவாய, திருக்கரங்கள், திருவடிகள் எல்லாமே தாமரை மலர் போன்றிருக்கும் ஒன்றான காட்சி செந்தாமரைக் காடாய் அமைந்ததும் வியப்பன்று. செந்தாமரைத் தடாகத்திலே இறைவனைக் கண்ட ஆனுடையடிகள் “செங்கமலப்பைம் போதால்” என்னும் பாடலிலே அம்மை அப்பனைக் கண்டு அனுபவித்தார்.

அரிவாட்டாய் நாயனார்

ச.வ. சண்முகவடி வேல்

காவிரி ஆற்றால் வளஞ் சிறப்பது சோழ நாடு. சோழ நாட்டுப் புதிகளில் ஒன்று கணமங்கலம், வண்டினங்கள் குழந்து இசைபாடும் கருந்புகள் கணுக்களிடமாகத் தேவினைச் சொரியும் அது அப்பதியில் வாழ்வதற்குக் குறைவில்லாத எல்லாச் செல் வங் களையும் உள் எடக் கியருப்பதை உலகோர்க்கு உணர்த்துவது போலாகும்.

தாயனார் கணமங்கலத்தில் வாழ்வு பெற்றவர். சிறந்த இல்லாழ்கை உடையவர் வழிவழியாக வந்த பெருஞ் செல்வப்பேறு பெற்றவர். ஒப்பற்ற வேளாண் மையில் தலைமை பெற்ற வர். சிவபெருமானுடைய திருவடி அன்பில் மேம்பட்டு ஒழுகி வந்தார்.

சிவபெருமானுக்குத் திருவழுது செய்விப்பது தாயனாருடைய நியதி.

தாயனாருடைய அகலா அன்பைக் கண்டு திருவளாம் மகிழ்ந்தார். சிவபெருமான், அன்பருக்குச் சிவலோக வாழ்வு சித்திக்கத் திருவளங் கொண்டார்.

தாயனாருடைய பெருஞ் செல்வம் போன வழி அறியாமல் போக்கினர் புரிபுன்சடையார்.

வறுமையிலும் செம்மையில் நின்றார் தாயனார். அம்மை அப்பருக்குத் தாம் ஆற்றி வரும் அரும்பணியை அன்போடு தவாது செய்து வந்தார்.

வயலில்சென்றுகலிக்கு நெல்லரிவார். கலியாகச் செந்நெல்லும் கிடைக்கும், கார்நெல்லுங்கிடைக்கும், செந்நெல்லை இறைவனுடைய திருவழுதிற்குச் சேமிப்பார், கார்நெல்லைத் தங்கள் உணவிற்கு உபயோகிப்பார்.

சிவபிரான் தாயனாருக்கு கிடைக்கும் நெல் யாவும் செந்நெல்லாகத் திருவளாங் கொண்டார்.

“அடியென் செய்ய புன்னியம் கீழவாரும்” என்று அது கண்டு தாயனார்மேன் மேலும் மகிழ்ந்தார்.

இல்லத்தில் உணவிற்கு நெல் இல்லை. மனைவியார் இல்லக் கொல்லையிலுள் எலைக்கறிகளைப் பறிப்பார்.

தாயனாருடைய உண்காலத்தில் சேர்த்து வைப்பார். அதனைத் தாயனார் உணவாகக் கொள்வார்.

நாட்கள் செல்ல வீட்டுத் தோட்டத்தில் இலைகள் எல்லாம் தீர்ந்து போயின. கந்புடை

மடவார் தண்ணீரையே அருந்தும் உணவாகத் தந்தார். அப்படும் அதனை அருந்தி அரும்பணியில் வழுவாது ஒழுகுவார்.

வழமை போல ஒருநாள். தாயனார் இறைவனைத் திருவழுது செய்விப்பதற்கு மூன்று எழும் அன் போடு முன் னிச் செல் லுவார் செந் நெல் லரி சி, மாவடு, செங் கீர, முதலியனவற்றைக் கூடையில் வைத்துச் சம்ந்து சென்றார், தாயனார். அவர் பின்பாக மனைவியார் செல்வார். பகவில் பெற்ற பஞ்சகவ்வியங்களையும் மண்பாத்திரங்களில் பக்குவமாகக் கைகளில் ஏந்திச் சென்றார் மனைவியார்.

தாயனாருடைய மேனித் தளர்ச்சியினால் கால் நடை தப்பியது. தளர்ந்து வீழ்ந்தார் தாயனார். பின் னே வந்த மனைவியார் கணவனாரை அணைத்தும் திருவழுதுக்கானவை கூடையிலிருந்து கொட்டிவிட்டன.

செந்நெல்லரிசி, மாம்பிஞ்சு, சௌக்கீர, எல்லாம் நிலப்பிளப்பில் சிந்திவிட்டன. தாயனார் மனம் பதைத்தார்.

“திருக்கொவிலுக்கு ஜினி என் போக வேண்டும்? என்ற வினா ஆன்ம உணர்வாக வாயில் வந்தது.

தூஷபம் தீர்த்து தூ வல்ல சிவபெருமான் திருவழுது செய்திருந்தும் சப்பேற எல்லை ஜிவலாத் தீஸுயிடைய நான் ஜிஸு எய்தப் பெற்றிவென்... என்று வாய் விட்டு புலம்பினார், புன்கணுற்றார்.

தாயனார் விரைவாக கழுத்தில் அரிவாளைப் பூட்டினார். மிடற்றினை அரிவாராயினார்.

என்ன அடிகொள்ளந்து பெருமான் தாம் ஜிஸு அழறு செய்யப் பெறவில்லையே என்று கூறிக் கழுத்தினை அரிபவர்-பிறவி வேரை அரிபவருக்கு ஒப்பானார்

ஐட்டியும் அரியா நின்றார் உறுப்பும் பரிவார் ஏத்தார்” தாயனார் கழுத்தை அரியும் செயலை விலக்க அம்பலத்தில் ஆடும் எம்பெருமானுடைய வீசிய செய்ய திருக்கருமும், மாவடுவினை உண்பதினால் எழுகின்ற விட்டேல் விட்டேவ என்னும் ஒசையும் ஒரே சமயத்தில் நிலப்பிளப்பிலிருந்து எழுந்தன.

அந்த அருட்செயலை வெளிப்படுத்தும் திருவாக்குச் சேக்கிழார் திருவளத்தில் இவ்வாறு எழுந்தது

மாறு சிந்தை யன்பர் கழுத்தி யிவாட் பற்று மாசில்வன் கையை மாற்ற வய்பலத் தாடு மையர் வீசிய செய்ய கையு மாவடு விடேல்வி டேலன்

நோசையுங் கமரி னிஸ்று மொக்காவே யெழுந்த வள்ளே
திரிகுவருட் சிறப்பில் திளைத்த தாயனார்
அருட் கருணையைத் தொழுது துதிப்பாராயினார்
“உடுக்குப் போன்ற ஒடுங்கிய இடையை உடைய
உமைபாக, என் அறியாமை அறிந்து என்
அடிமையைத் திருவுளங் கொண்டிர்கள்,
நிலத்துவாரத்தில் வந்து அமுத செய்த அரும்
பொருளே அடைக்கலம். செம்பொந் சோதி
காக்க...பவளம் போன்ற திருமேனியில் திருநீறு
தரித்தவர்... புரிசடையானே... முன்னைப்பழம்
பொருட்கும் முன்னான பொருளே... போற்றி”
அயனே ஏற்வி வாயை கண்டியள் ஏடுமை வேண்டிய
யூஷக் கயில் வந்திங் கழுதுசெய் யரனே பேற்றி

துடியிட பாகமன தூயந் சோதி பேற்றி
பொடியணி பவள யேறிப் புரிசடைப் புராண பேற்றி
அன்பனே நின் செய்கை நன்று நின் மனைவியோடு
என்றும் எம் சிவலோக வாழ்வில் சிறப்புற்
நிருப்பாய்”என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி இடப
வாகனராக அருள் பாலித்தார்.

தாயனாரும் துணைவியாரும் உடன் வர
இளம் இடபத்தை ஊர்ந்து எம் பொருமான்
எழுந்தருளிச் சென்றார்.

தாயனார் கழுத்தில் அரிவாள் பூட்டி
அரிதலால்-அரிவாட்டாயர் என்னும் தூய நாமம்
உடையாரானார்

மானிட இடுகாடுகள்

(பெர்னாட் சோ-தமிழாக்கம் .வ.சிவராசசிங்கம்)

பிறவிகளில் உயர்பிறவி மனிதம் ஓன்று
பெருமையுடன் பேச்சும் நாம உயிரிணத்தை
அறவை செய்து தசையினைநா இச்சைத்தீர்
இநு உண்டே விலங்கினத்தின் இடுகாடாவோம்
உறவினர்கள் நண்பநுடன் ஊனையுண்டு
உவகையறு கைமீல் நமைப்போல் உயிர்களுக்கும்
உரிமையுண்டே வாழ்வதற்கென் நெண்ணிப் பார்க்கும்
உணர்வுநமக் கேற்படுவ தீல்லைப் போலும்

நடந்து செலும் பாதையில் நம் அடிசறுக்கி
நல்வுறா திருக்க ஓரி வேண்டி நம்மைப்
படைத்தவன்பால் பிராத்தனைகள் நாலும் செய்வோம்
பாரினிலே போர் நடத்தல் கண்டு துண்பம்
அடைகின்றோம் மனிதவர்க்கும் மதியும் சாவால்
அவலமுறு வோம் ஆணால் இச்சைக்காய்பல்
படைப்புக்களை வதைசெய்து நகர்ந்து வாழ்வோம்
பரிவுபச் சாத் தாபத்தை அடுகுவைப்போம்

தமைக்காக வழியின்றிப் பதங்கி வாழும்
தஞ்சமிலா உயிர்வர்க்கத் தசையை நச்சி
இமைப் பொழுதில் வதைத்துண்டு களிக்கும் மாந்தர்க்கு(கு)
எவ்வாறு சமாதனம் கிட்டும்
சமயிந்தி சன்மார்க்கம் கீலம் பேசிச்
சால்பின்றிப் புரியமுமிர்க் கொலையின் சேயே
எமையின்று கணந்தோறும் வருத்தும் யுத்தம்
எறும் அரக்கன் என்பதனை உணருவோமோ

மாத மக்துவம்

தைப்பொங்கல்.

தமிழ் மக்கள் கொண்டாடும் பண்டிகைகளில் தலையாய் பண்டிகை தைப்பொங்கல் பண்டிகை ஆகும். தமிழரின் உயர்வான நன்றி பெருக்கத் தினைக் காட்டுவது பொங்கல் பண்டிகையாகும். சூரிய பகவானின் நிலையை முன்னிட்டுப் பருவகாலங்கள் மாறுகின்றன. சூரிய பகவான் மேட்ராசி தொடக்கம் மீனராசி யீறாகச் சஞ்சாரம் செய்யுங்காலம் சித்திரை தொடக்கம் பங்குனி வரையான 12 மாதங்களாகும். தனு ராசியிலிருந்து மகர ராசிக்கு சூரியபகவான் பிரவேசிப்பது தை மாதப்பிறப்பு எனப்படும். இது மகர சங்கிராந்தி என்றும் சொல்லப்படும். இந்நாளே தமிழ் கூறும் நல்லுல கெங்கணும் தைப்பொங்கல் என்று கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

தை மாதம் தொடக்கம் ஆனி மாதம் வரையுள்ள காலம் சூரியன் வடத்திசை நோக்கிச் செல்வான். இக்காலம் உத்தராயணம் எனப்படும். ஆழமாதம் தொடக்கம் மார்கழி மாதம் வரை சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் செல்வான். இக்காலம் தட்சனாயணம் எனப்படும். மாளிட வருடம் ஒன்று தேவர் களுக்கு ஒரு நாள் ஆகும். இதில் உத்தராயண காலம் பகற் காலமாகவும், தட்சனாயண காலம் இராக்காலமாகவும் அமைந்துள்ளது. உத்தராயண ஆரம்ப நாள் தைத் திங்கள் முதல்நாள் ஆன பொங்கற் திருநாளாகும். சுபகருமங்களிற்கு உத்தராயண காலம் சிற்றத்து. திருமணம், புதுமனைப் பிரவேசம் போன்றவற்றிற்கு உத்தம காலமாகும். ஆலயங்களில் நிகழும் மகோற் சவங்கள் பெரும்பாலும் உத்தராயணத்தில் தான் நிகழும்.

மகர ராசியில் சூரியன் பிரவேசித்த நேரம் முதல் 16 நாழிகை உத்தராயண புண்ணிய காலமாகும். இப் புண்ணிய காலத்தில் பொங்கல், பூஜை, வழிபாடு என்பன செய்வது உத்தமமாகும். அன்றைய சுபகருமங்களையும் இப்புண்ணிய காலத்தில் மேற்கொள்ளலாம்.

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்பார்கள். பலவித இன்னல்கள் ஒழிந்து இன்பம் துய்க்க ஏதுவாக மலர்வது தைத் திருநாள். ஆடி மாதம் அம்மியையும் அசைக்கக் கூடிய பலமாக காற்று வீசும். ஜப்பசி மாதம் அடைமழைக்காலம். மார்கழி மாதம் கடுங் குளிர். காற்று, மழை, குளிர் என்பவற்றைப் பொருட்டுத்தாது நெற்றி வியர்வை நிலத்திற் சிந்த பாடுபடுகிறான். இத்துண்பங்கள் எல்லாம் தைமாதம் ஆரம்பிக்க விலகுகின்றன. வடகீழ்ப் பெயர்ச்சி மழை ஓய்கிறது. அதிக வெப்பம் இல்லாத காலம் தை மாதம். ஆதலால் தை மாதத்தை எல்லோரும் வரவேற்கின்றனர்.

செ.நவநீதகுமர்.

தானாற்றிற் தந்த பொருளொல்லம் தக்கார்க்கு வேளாமை செய்தற் பொருட்டு.

என்ற வான்புகழ் வள்ளுவர் கூற்றிற்கு அமைய தனக்குக் கிடைத்த தானியங்களை மகிழ் வுடன் மற்றவர் களுக்கும் கொடுத் து மகிழ்கின்றான் உழவன். உணவு பஞ்சமின்றிக் கிடைக்கின்றது.

ஒவ்வொரு பண்டிகை கஞம் புராணக் கதைகளுடன் அசர சம்காரத்துடன் சம்பந்தப் பட்டவையாகும். அதுபோலன்றிப் பொங்கற் பண்டிகை நன்றி நவிலைக் காட்டி நிற்கின்றது. நன்றி மறவாமையை நயம்படக் கூறிநிற்கிறது. இப் பொங்கலைச் சூரிய பொங்கல் என்றும் கூறுவர். பழமை யும் பெருமையுங் கொண்டு விளங்குகின் சூரிய வழிபாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டது சூரிய பொங்கல். தேவர் களின் பகற் பொழுது ஆரம்பமாகும் உத்தராயணகால முதல் நாளில் முதல் வழிபாடாக நிகழ்வது பொங்கல் ஆகும். அன்று காலையில் எழுந்து வீட்டைச் சுத்தப் படுத்துவர். நீராடிப் புத்தாடை அணிவர். வீட்டு முற்றங்களில் மாக் கோலம் இடுவர். புதிய பானையிலே புதிய செந்நெல் அரிசியிட்டு சர்க்கரையும் பகம்பாலும் வீட்டுப் பொங்குவர். சூரியன் உதயமாகும் வேளையில் பொங்கலைப் படைத்து சூரியனை நமஸ்கரிப்பர். பொங்கலுடன் புத்தினிமை தருங் கரும்பு, புதுப்பொலிவு தரும் மஞ்சள், புத்தரும் தரும் இஞ்சி, பயறு, இளநீர் போன்ற விவசாயத்தில் கிடைத்த பொருள்களையும் படைத்து சூரியனுக்கு நன்றி செலுத்துவர்.

பொங்கலில் தேன், நெய், பால், சருக்கரை, முந்திரிப் பருப்பு, ஏலம் பேர்ன்றன சேர்க்கப்படும். இவையாவும் இனிமையைடையன. இவை ஒன்றாகச் சேரும்போது தனித்திருப்பதைவிட இனிமையாகின்றது. இதுபோல் மக்களும் ஒன்று பட்டு இருந்தால் மனிதவாழ்வை இனிமையாக அமையும்.

இனிமையான இப் பொங்கலை விருந்தின் ரூம், சுற்றுமும் சூம் இருந்து பகிர்ந்துண்டு மகிழ்வர். பொங்கலிற்கு முதல் நாள் போக்கிப் பண்டிகை கொண்டாடுவர். இப்பண்டிகை தூய்மையாக்கு வதைக் குறித்து நிற்கும். வீட்டையும் குழலையும் சுத்தம் செய்வர். வீட்டிற்கு வர்னம் தீட்டி அலங்கரிப்பர். பழைய பாத்திரங்களைக் களைந்து புதிதாக்குவர். உள்ளத்திலிருக்கும் துள்பம் கவலை தீரும் நாள். தை பிறந்தால் இன்பம் பெருகும் மகிழ்ச்சி பொங்கும், கடங்கள் தீரும் என்ற உணர்வு பொங்கும் நாளது. வாழ்வில் புதுப் பொலிவு ஏற்படும் என்ற எண்ணம் எழுகிறது. புற அழுக்கும் அக அழுக்கும் நீங்கும் நாள் இந்நாள்.

சிவனுக்குக்நத சிவராத்திரி.

சிவராத்திரி என்பது சிவனை வழிபடற்கு சிறப்பான இரவு எனப்பொருள்படும். சிவனை வழிபட்டு அருள்பெறுவதற்குரி இரவு இதுவாகும்.

ஒரு கற்ப முடிவிலே உலகம் அனைத்தும் பிரளய வெள்ளத்துள் அழிந்து அழிந்தன. பிரமதேவனும் இறந்தான். அவ்வேளை எங்கும் இருள் குழந்தது. அந்த இரவு வேளையிலே உமாதேவியார் உறக்கம் இன்றிக் கண்விழித்து இருந்து மெய்யன்போடு சிவனைப் பூசித்தார். அம்பிகையின் வழிபாட்டினால் மகிழ்ச்சி அடைந்த இறைவன் அவர் முன் தோன்றினார். இறைவி பெருமானைத் துதித்துச் "கவாமி இத்தினத்தைச் சிவராத்திரி எனவும் இத்தினத்தில் விழித்திருந்து நின்னடி தொழுபவர்களுக்கு இகபார சென்பாக்கியம் அருளவேண்டும்" எனவும் வேண்டினாள். இறைவனும் அவ்வாறே ஆகுக என அருளினார். இது சிவராத்திரி அமைவு பற்றியதோர் கதை.

மற்றோர் கதையும் உண்டு. ஒரு பிரளயம் முடிந்தபின் விஷ்ணு தமது உந்திக் கமலத்திற் பிரமதேவனைப் படைத்துச் சிருஷ்டித் தொழிலை நடத்தம்படி அவனை ஏவித் தான் பாஞ்கடலிற் பள்ளி கொண்டார். பிரமன் உலகு, உயிர் அனைத்தையும் படைத்துத் தன் தொழிலை எண்ணிக் கரவும் கொண்டான். பின் பாஞ்கடலிற் பள்ளி கொள்ளும் விஷ்ணுவிடம் சென்று நீ யார்? என வினவினார். என்னை இவ்வண்ணம் வினவும் நீ யார்? என விஷ்ணு கேட்கப் பிரமனும் "அனைத்தையும் படைத்த முதல்வன் நான்" என்றார். விஷ்ணுவும் "உண்ணால் படைக்கப்பட்ட அனைத்தையும் காப்பவன் நான் எனவே நானே உண்ணிலும் பெரியவன்" என்றார். இதனால் இருவருக்குமிடையே போர் முண்டது. இருவரது அறியாமையையும் நீக்கி உண்மையை உணர்த்த இறைவன் திருவளம் கொண்டான்.

போர் புரியும் இருவருக்குமிடையே இறைவன் சோதி வடிவாகத் தோன்றினான். அவ்வேளை "இச் சோதியின் அடியையும் முடியையும் காண்பவனே பரம்பொருள்" என்று அசரீரி ஓலித்தது. பிரமன் அன்னவடிவெடுத்து முடியைக் காண்பதற்கு ஆகாயத்தில் மேல் நோக்கிப் பறந்தான். விஷ்ணு பன்றி வடிவெடுத்து அடியைக் காண்பதற்கு கீழ்நோக்கிச் சென்றார்.

இருவரும் பலகாலம் தேடியுந் திரிந்தும் அடி முடி காணாது, அகந்தை அகன்று நின்றனர்.

சோதி ஒடுங் கியது இறைவன் விங்கோற்பவராய் வெளிப்பட்டு இருவருக்கும் காட்சி கொடுத்தான்.

மாசில்பன்னாள்காம் பக்கத் தரை யிருவியாழ்ந்தன்னில் தேவினால் விளங்குஞ்சோதிச் செழுஞ்சோகி நிற்ற காசிலா நுத்ரக்ட் யெங்கான் தனதுஞ்சகாட்டின்றான். பிரம.விஷ்ணு இருவரும் இறைவனைப் போற்றித் துதித்தனர். இத்தினமே சிவராத்திரித்தினம், என்பர்.

இது நித்திய சிவராத்திரி, மோக சிவராத்திரி, மாத சிவராத்திரி, பட்ச சிவராத்திரி, மகா சிவராத்திரி என ஜந்து வகைப்படும். ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வரும் பூர்வ, அபரபட்ச சதுர்த்தசித் தினம் நித்திய சிவராத்திரியாகும். திங்கட்கிழமை குரியோதயம் முதல் இரவு முழுவதும் அமாவாசை பொருந்தி வரின் அது யோகசிவராத்திரித்தினம் எனப்படும்.

மாசிமாதம் அபரபட்ச சதுர்த்தசித், பங்குனி மாதம் பூர்வ பட்ச திருதியை, சித்திரை மாதம் அபரபட்ச அட்டமி, வைகாசி மாதம் பூர்வபட்ச அட்டமி, ஆணி மாதம் பூர்வ பட்ச சதுர்த்தி, ஆடி மாதம் அபரபட்ச பஞ்சமி, ஆவணி மாதம் பூர்வ பட்ச அட்டமி, புரட்டாதி மாதம் பூர்வ பட்ச திரயோதசி, ஜப்பசி மாதம் பூர்வ பட்ச துவாதசி, கார்த்திகை மாதம் பூர்வ பட்ச சப்தமியும் அபர பட்ச அட்டமியும், மார்கழி மாதம் பூர்வ,அபர பட்ச சதுர்த்தசி, தை மாதம் பூர்வ பட்ச திருதியை என்பன மாத சிவராத்திரித் தினங்களாம்.

தை மாதம் அபரபட்ச பிரதமை முதல் திரயோதசி வரை பதின் மூன்று நாட்களும் ஒரு பொழுதுண்டு சதுர்த்தசியன்று உபவாசமிருந்து அனுட்டிக்கும் விரதம் பட்ச சிவராத்திரியாகும்.

மாசி மாதம் அபரபட்ச சதுர்த்தசித் தசிமகாசிவராத்திரியாகும். அது செவ்வாய் அல்லது ஞாயிற்றுக் கிழமையில் வந்தால் கோடி சிவராத்திரி தினங்களுக்குச் சமனாகும்.

இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பவர்கள் முதன் நாள் அதாவது திரயோதசி அன்று ஒரு பொழுதுண்டு, சதுர்த்தசியன் று உபவாசத்துடனாய் இரவு கண்விழித்திருந்து நான்கு

சாமமும் சிவ வழிபாடு செய்து, மறுநாட் காலை அடியாரோடு பாரணம் பண்ணுதல் வேண்டும்.

இரவின் முதந்சாமத்திற் பஞ்சகெளவியத் தால் அபிஷேகம் செய்து, சந்தனம் சாத்தி சாம்பிராணித்தூபமிட்டு, பயற்றனம், வில்லவம்பழம் நிவேதித்து வில்லவம், தாமரை ஆகியவற்றால் அர்ச்சித்து இருக்குவேதம் ஒதல் வேண்டும்.

இரண்டாம் சாமத்தில் தேன், சருக்கரை, பால், தயிர், நெய் ஆகியவை சேர்ந்த இரச பஞ்சாமிர்தத்தால் அபிஷேகம் செய்து, அகில் சாத்திச் சந்தனக்கட்டைத் தூபமிட்டு, பாயாசம், பலாப்பழம் நிவேதனங் செய்து, தாமரை, துளசி, வில்லவம் ஆகியவற்றால் அர்ச்சித்து, யசர் வேதம் ஒதல் வேண்டும்.

மூன்றாம் சாமத்தில் தேனால் அபிஷேகம் செய்து, கருப்பூரப் பொடி சாத்திக் குங்கிலியத் தூபமிட்டு, என் கலந்த அன்னம், மாதுளம் பழம் நிவேதித்துச் சண்பகம், வில்லவம், ஆத்தி என்பவற்றால் அர்ச்சித்துச் சாம வேதம் ஒதல் வேண்டும்.

நான்காம் சாமத்தில் கருப்பஞ்சாற்றால் அபிகேஞ் செய்து, குங்குமஞ்சாத்திக், கர்ப்பூரமிட்டுச், சுத்த அன்னம், பலவகையான பழங்கள் நிவேதித்து, நந்தியாவர்த்தம், நீலோற்பலம், வில்லவம் ஆகியவற்றால் அர்ச்சித்து அதரவன் வேதம் ஒதல் வேண்டும்.

நான்கு சாமங்களிலும் பஞ்சவில்லவங்களான வில்லவம், மாவிலங்கை, முட்கிஞ்வை, நொச்சி, விளாத்தி ஆகியவற்றால் அர்ச்சிப்பது சிறந்த பலனைக் கொடுக்கும்.

அன்றிரவு பதினான்கு நாழிகையின் மேல் ஒரு முகர்த்த காலம் இலிங்கோற்பவ காலமாகும். இரவு முழுவதும் நித்திரை விழிக்க முடியாதவர்கள் இலிங்கோற்பவ காலம் வரையாவது விழித்திருத்தல் வேண்டும். உபவாசம் இருக்க முடியாதவர்கள்

நீரேனும் பாலேனும் அருந்தலாம். பஞ்சாட்சர செபம், சிவாலய தரிசனம், சிவாபுராணம் பழித்தல், தேவார திருவாசக பாராயணம் என்பன அன்று செய்வது உத்தமமாகும். ஏகாதச உருத்திர்கள் திருவிடை மருதாரில் சிவராத்திரி திறப்பாக நிகழ்வதுண்டு.

பாண்டி நாட்டை ஆண்ட இராச சேகரன் இறைவன் திருநடனத்தின் மீது கொண்ட பக்தி மிகுதியால் நிருத்தம் தவிர்ந்த அறுபத்து மூன்று கலைகளையும் திறமையாகக் கற்றிருந்தான். கரிகாற்சோழன் நிருத்தம் உட்பட அறுபத்துநான்கு கலைகளையும் கற்றுத்தேறி திருவானைக்காவில் ஜம்பு நாதருக்குத் தொண்டு புரிந்து வந்தான். சோழன் சபையைச் சேர்ந்த புலவன் ஒருவன் பாண்டியனிடம் சென்று சோழனுக்கு நிருத்தந் தெரியும் உனக்கு அது தெரியாது எனப்பரிக்கித்தான். இராசசேகர பாண்டியன் ஆட்றகலை பயின்றான். அவனது உடல் ஆடலால் வேதனையுற்றது. இறைவன் பலகாலமாக இடது காலைத் தாக்கி ஆடுகின்றான். அவனுக்கு எவ்வளவு வேதனையாயிருக்குமென்று கவலை கொண்டான்.

சிவராத்திரி தினத்தன்று ஆலயத்திற்குச் சென்று பூசை வழிபாடு செய்து நான்கு சாமமும் விழித்திருந்து, இடதுபாதம் ஊன்றி, வலதுபாதம் தாக்கி மாறியாடும்படி இறைவனை வேண்டினான். இறைவனும் அவன் விருப் பப் பழ வெள்ளியம்பலத்தில் கால்மாறியாடினார். இது சிவராத்திரி தினத்திலாகும்.

முருகப்பெருமான், குரியன், பிரம்மா, விஷ்ணு, மன்மதன், இயமன், இந்திரன், சந்திரன், அக்கினி, குபேரன் ஆகியோர் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து பேறு பெற்றனர் என்பது.

திருநாவுக்கரச் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
இலங்கபுராணத் திருக்குறுந்தொகை.

நிருச்சிற்றும்பலம்.

புக்க வைந்து புரிந்தல் ரிட்டிலர்
 நக்க வைந்து நறுவலர் கொட்டிலர்
 சொக்க வைந்த கூவரானி வண்ணவை
 மிக்குக் காவலுற் றாரங் கிருவரே.

அலஞ் நீருங்கான் டாட்டிழ் ஏதுவிலிலர்
 திலக மண்டலந் தீட்டிழ் திரிந்திலர்
 உலக பூர்த்தி யொளிநிற வண்ணவைச்
 செவு காவலுற் றாரங் கிருவரே.

ஆஸ்பி நீரோ டாகுகைக் கொண்டிலர்
 பூப்பைய் கூடை புவைந்து ஸமந்திலர்
 கார்புக் கொள்ளி கூவிதல் வோட்டதை
 ஓஸ்பிக் காவலுற் றாரங் கிருவரே.

நெங்கும் பாலுங்கான் டாட்டி நினைந்திலர்
 பொய்யும் பொக்குழும் போக்கிப் புகழ்ந்திலர்
 ஜைன் வெய்ய வழுவிற வண்ணவை
 மெய்யைக் காவலுற் றாரங் கிருவரே.

எநுக்கங் கல்விகான் டிஸ்தை புவைந்திலர்
 பெநுக்கக் கோவைம் பீறி புடுத்திலர்
 தஞுக்கி வாற்சென்று தாழ்ச்சை யண்ணவை
 எநஞ்கிக் காவலுற் றாரங் கிருவரே.

மரங்க வேறி மஸ்ருறித் திட்டிலர்
 நிரம்ப நீர்சுமந் தாட்டி நினைந்திலர்
 உரம்பொ ஞந்தி யொளிநிற வண்ணவை
 நிரம்பக் காவலுற் றாரங் கிருவரே.

கட்டு வாங்கக் கபாலங்கைக் கொண்டிலர்
 சிட்ட மாங்கங் கிடந்திழ் வீழ்ந்திலர்
 சிட்டன் சேவு சென்றும்திக் காணிய
 பட்ட கட்டுறுற் றாரங் கிருவரே.

வெந்த நீறு விளங்க விளிந்திலர்
 கந்த மாஸல ரின்டை புவைந்திலர்
 எந்தை யேறுதந் தேவறி வண்ணவை
 எந்தங் காவலுற் றாரங் கிருவரே.

இளவை யுந்த விஞங்குவ வௌம்பலர்
 பிளவு செய்து பிளைத்திழ் பிட்டிலர்
 கவை செய்வதாறிற் காமலைக் காய்ந்தவன்
 சிளவு காவலுற் றாரங் கிருவரே.

கண்டி யுன்டு கபாலங்கைக் கொண்டிலர்
 விள்ட வாங்சங்கம் விம்பவாய் வைத்திலர்
 சின்ட பூர்த்தி யூனிற வண்ணவைக்
 கெண்டிழக் காவலுற் றாரங் கிருவரே.

செங்க ணாஹும் பிராறுந் தம்புளே
 எங்குந் தேடிழ் திரிந்தவர் காண்கிலார்
 இங்குற் றேவென் திலிங்கத்தே தோன்றினான்
 யொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய பூர்த்தியே.

நிருச்சிற்றும்பலம்.

மாசி மகம்.

விழாக்கள், விரதங்கள், பண்டிகைகள் எமக்கு ஒவ்வொரு விதமான தத்துவங்களை உணர்த்துகின்றன. அவற்றோடு தொடர்புடைய கதைகளும் அவ் வண்ணமே. இவற்றை அறிவதன் மூலம் நாம் எமது உள்ளத்தை சந்தனையை உயர்த்தலாம். மனிதர் உயர்ந்த வராவதற்கு முதலிலே உள்ளானது அதாவது மனம் உயர்ந்த சிந்தனையைக் கொண்டு இருக்கவேண்டும்.

குளத்திலே நீர்மட்டமானது எவ்வளவு உயர்கின்றதோ அவ்வளவிற்கு அக்குளத்திலுள்ள தாமரை மலரும் உயரும். அதேபோல எமது உள்ளாம் உயர்ந்ததாயின் நாழும் உயர்ந்தவர் களாவோம். இக்கருத்தைப் பொய்யா மொழிப்புலவர்

விவர்த்தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத்தனைய உயர்வு என்றார்.

ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் வரும் பூரணை தினங்கள் எமக்கு விழாவாகவன்றி விரதமாக இருக்கின்றன. எம்மை இராசதம், தாமதம், சாத்வீகம் என்ற மூன்று குணங்கள் ஆள்கின்றன. இவை மூன்றும் ஒவ்வொருவித உணர்வுடையன. இராசதகுணம் பகையுனர்வு, கோபம் முதலியன நிறைந்தது. தாமதகுணம் சோர்வு, சோம்பல் போன்ற முயற்சி இன்மை நிறைந்தது. சாத்வீகம் அன்பு, பரிவு நிறைந்த அமைதியானது. இம் முக்குணங்களில் சாத்வீக குணமே சிறந்ததாகும். சுந்தரமுர்த்திநாயனார் தில்லைச்சிற்றம்பலத்திற்கு வந்தபோது அவரின் குணம் சாத்வீகமானதை 'ஞானிமாரு மூன்றும் திருந்து சாத்விகீமயாக' என்று சோக்கிழார் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த சாத்வீக குணம் மேலோங்கி நிற்கும் காலம் பூரணைதினம். பூரணசந்திரன், அதாவது முழுமதியின் அமிர்தகிரணங்களால் மனத்தில் அமைதி உண்டாகிறது. பூரணை தினம் எந்த நட்சத்திரத்துடன் வருகிறதோ அந்த நட்சத்திரமும் சிறப்புப் பெறும்.

குரியபகவான் கும்பராசியில் சஞ்சிரிக்கும் காலம் மாசி மாதம். இம் மாசி மாதத்திலே பூரணை தினம் மகநட்சத்திரத்துடன் கூடிவரும். இதனால் மாசிமகம் சிறப்புறுகின்றது. இம்மாதம் மாக மாதம் எனப்படும். இது சந்திரனோடு தொடர்புடையதனால் சாந்திரமாதம் எனப்படும். மாசிமகம் பாவநீக்கத்திற்கு

உதவுமொரு நாளாக அமைந்துள்ளது.

ஒரு சமயம் திருக்கைலைய மலையில் சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் எழுந்தருளியிருந்தனர். அவவேளை அம்பிகை இறைவனிடம் "சுவாமி உமது உண்மை நிலையை எமக்கு உணர்த்த வேண்டும்" எனக்கேட்டார்.

எமக்கு உருவம் இல்லை. குணம், குறி, நிறம் என்பன இல்லை. ஆன் மகோடிகள் உய்யும்வண்ணம் பஞ்சகிருத்தியம் நிகழ்த்துவோம். அருளே எமது வடிவம் என உணர்த்தினார் இறைவன். இக்கருத்தைத் திருநாவுக்கரச சுவாமிகள் அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

விரிக்கீர்த்தியல் மூலியல் வேதவிதியல் வித்தியும் நிலைம் திருதூ வாயுவஸ்வர் தூவிந்துமல்லர் சுற்துமல்லர் தூரிகில் அந்த கல்லீரியான ஒருாகாக அருள் காரணத்தில் வருவர் ஏரிய வாரார்ப் இமையாரு மல்லி ஈயப்பாரு மல்லிவடி.

அருள்தான் உமது வடிவமெனில் யான்தானே அவ்வருள் என்று எண்ணி அம்பிகை தருக்குற்றாள். இறைவியின் கர்வத்தை நீக்க இறைவன் அண்டசராசரங்களை ஒருக்கணம் இயங்காது அவற்றின் இயக்கத்தை நிறுத்தினார். அம்பிகை ஆச்சரியமடைந்தாள். சுவாமி என்பொருட்டு இச்செயலைச் செய்திர்கள். உங்களிற்கு ஒருக்கணம் உயிர்களிற்கு பல வருடங்களாகும். மீண்டும் அவற்றை இயக்கி அஞ்சிப்பிய வேண்டுமெனப் பணிந்தாள் அம்பிகை. அவ்வாறே அனுக்கிரகம் புரிந்தோம். இச்செயலுக்கு நீதான் காரணம். அதனால் நீ பூவுலகிற் சென்று பிறக்கக்கடவாய். நாம் அங்கு வந்து உன்னை மணம் புரிந்தருனவோம் என்றார் இறைவர்.

பிரமதேவரின் முத்த புதல்வன் தக்கன். அவன் சிவபெருமானை ஞோக்கித் தவம் புரிந்தான். அவனது தவத்திற்கு மகிழ்ந்த இறைவன் அவன் மூன் தோன் றி "உனக்கு யாது வரம் வேண்டும்?" என வினவினார். தக்கனும் "உமது வாமபாகத்தில் இருக்கும் சர்வலோக நாயகி எனக்கு மகளாகவும் நீர் அம்பிகையை மணந்து மருமகனாகவும் இருக்க வரமருஞம்" என்றான். இறைவனும் தக்கன் கேட்ட வரத்தையீந்தார். மாசி மகத் தன்று தக்கன் தன் மனைவி வேதவல்லியோடு யழுனை நதிக்கு நீராட வந்தான். புனித நதிகள் ஏழில் ஒன்று யழுனை. இது காளிந்தி

மலையில் தோன்றி வருவதால் காளிந்தி நதி எனப்படும். காளிந்தி நதியில் ஒரு தாமரைப்பூவிலே அம்பிகை வலம்புரிச்சங்கு வடிவில் இருந்தாள். அங்கு நீராட வந்த தக்கன் அவ்வலம்புரிச்சங்கை எடுத்தான். அது அழகிய ஒரு பெண் குழந்தையாகியது. அக்குழந்தைக்கு தாட்சாயணி எனப் பெயரிட்டான் தக்கன். அம்பிகை தக்கன் மகளாக, தாட்சாயணியாகத் தோன்றிய தினம் மாசிமகம்.

முன்னொருகாலை வலிமை படைத்த அரசனொருவன் இருந்தான். அவன் பலரையும் வருத்தினான். அவனை வெல்லுதற்கான வழிகளை அறியப் படுத்தி அவனைக் கொல்லும் படி வருணனுக்குத் தெரியப்படுத்த வருணன் குரு சென்றார். இருள் வேளையில் வருணனிடம் சென்றதனால் குருவைப் பகைவனை என்னி வருணன் அவரைக் கொன்றான். வருணனைக் கொலைப்பழி குழந்தது. அவனது கைகளையும் கால்களையும் பிணைத்து சமுத்திரத்தில் விட்டது அப்பாவம். வருணன் பலகாலம் சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்தி வருந்தினான்.

வருணனின் பாவத்தை நீக்கி அவனுக்கு விமோசனமளிக்குமாறு தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் இரந்து கேட்டனர். இறைவனும் தேவர்களது வேண்டுதலை நிறைவேற்றித் திருவளங்கொண்டார். மாசி மாதம் மக நட்சத்திரம் பொருந்திய தினத்தில் இறைவன் சமுத்திரத்திற்கு எழுந்தருளினார். சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்தி வருந்தும் வருணனின் பாவச் சுமையை நோக்கினார் இறைவன். துண்பத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற வருணன் இறைவனைத் துதித்தான். "கவாமீ எனக்கு பாவ விமோசனம் அளித்த புண்ணிய தினமாகிய மாசி மகத்தினத்திலே சமுத்திரத்தில் நீராடுவெர்களின் பாவங்களை நீக்கியிருஞாம்" என வேண்டி நின்றான். இறைவனும் வருணன் கேட்ட வரத்தைக் கொடுத்தருளினார்.

மாசிமகம் அன்று சமுத்திர தீர்த்தம் விசேஸ்மானதாகும். பல தலங்களில் மாசி மகத் திருமஞ்சனம் நிகழ்வதைக் காண்கிறோம்.

மயிலாப் பூரில் கபாலீஸ் வரருக்கு மாசிமகத் தில் திருமஞ்சனம் நிகழ்வதை திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மடலாற்ற தூங்கின் மயிலையார் மாசிக் கடலாடுக் கண்டான் கபாலீஸ யர்ந்தாள் அடலா னேராகும் அடிகள் அடியால் நடமாடல் கணாதே போதியோ முப்பாவாய்.

அழுக்குகளைக் களைவதற்கு நீரைப் பயன்படுத்துகின்றோம். அழுக்கு நீங்குகின்றது. அழுக்கை அகற்றிய நீர் அழுக்காகிறது. எமது பாவங்களைப் போக்குவதற்கு நாம் புனித நதிகளில் நீராடுகின்றோம். எமது பாவங்கள் விலகுகின்றன. பாவத்தைப் போக்கும் நதிகள் எம்மீதிருந்த பாவங்களைச் சுமக்கின்றன. இந்தப் புனித நதிகள் சுமக்கின்ற பாவம் எப்படி விலகுகின்றது? ஏதாவதொரு புனிதத் தன்மை பெற்றால்தானே விலகும்.

கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, சரயு, கோதாவரி, சிந்து, காவேரி, நூர்மதை, வேகவதி என்னும் நவதீர்த்தங்களும் தாம் சுமக்கின்ற பாவச்சுமையை நீக்கும் வண்ணம் இறைவனை வேண்டின. இறைவனும் "குரு பகவான் சிம்மராசியில் இருக்கும் காலத்தில் வரும் மாசி மகத்தன்று கும்பகோணத்திற்கு வந்தால் உங்கள் பாவச் சுமையை நீங்கும்" என மொழிந்தார்.

கும்பகோணத்திற்கு உள்ள மகிமை என்ன? கலியுக முடிவில் பிரளையம் ஏற்பட்டது. அவவேளை எங்கும் ஒரே வெள்ளாம். நீர்ப்பிரவாகம். பிரமதேவனின் சிருஷ்டித் தொழிலுக்கு வசதியாக இறைவன் அழுதகலசம் ஒன்றை மகாமேரு மலையில் வைத்திருந்தார். அக்கலசம் நீரில் மிதந்து வந்தது. வெள்ளாம் வடிந்தது. அழுதகலசம் கும்பகோணத்தில் தங் கிற்று. இறைவன் கிராதவழில் அதாவது வேடனுருவில் வந்து அம்பு எய்து அழுதகலசத்தை உடைக்கிறார். அழுதம் வழிந்தோடுகிறது. அதுதான் கும்பகோணத்தி லுள்ள மகாமகத் தீர்த்தம். உடைந்த கலச ஒடுக்களை அழுதஞ் சேர்த்து உருட்டி லிங்க மாக்கினார். கும்பத்தில் இருந்து தோன்றியதால் கும்பேசர் என இறைவன் பெயர் பெற்றார்.

அழுதம் வழிந்த இடத்தில் உள்ள மகாமகத் தீர்த்தத்தில் கங்கை முதலிய ஒன்பது நதிகளும் வந்து கலந்து தம் பாவத்தை நீங்குகின்றன. மகா மகம் என்பது பன்றிரண்டு வருடங்களுக்கொருதரம் வருவது. புனித தலமாகிய

காசியில் செய்த பாவம் கூட கும்பகோணத்தில் விலகும். கங்கை முதலிய நவ கன்னியரும் கும்பகோணத்தில் குழந்திருப்பதாக அப்பரடிகள் குறிப்பிடுகிறார்.

விவிட்டக்கலில் இடைப்பட்டளைக்கிள்ளேன
இப்பிறவியற்தேவாங்கியாங்கே
கூவியருலகனைத்து முருவிப்போக்
குரியிலு குணத்தான்டு கொண்டார் போலும்
நாவிழுதல் காவிரிநல் யழுனை கங்கை
சுரக்வதி பொற்றாயரை புக்குணி தென்னீர்க்
கோவியாடு குரிவரு நீத்தஞ் குழந்தை
குட்டதைக் கீழ்க் கோட்டதூங் கூத்தனாடு.

தை கலை மலையில் இறைவனைத் துரிசிக்கப் பிரமதேவன் சென்றான். சிவபெருமானை வணங்கி விட்டு வந்தான். அங்கு முருகப்பெருமான் இருந்தும் குமரன் இளைஞருள் தானே குமரனை ஏன் வணங்கவேண்டும்? என்று என்னித் திரும்புகின்றான். பிரமதேவனின் என்னத்தினை அறிந்த முருகப் பெருமான் அவனை அழைத்தார். நீயார்? என வினாவினார். நான் படைத்தல் தொழிலுக்குக் கர்த்தா என்றான் பிரமதேவன். ஒ அப்படியா? உனக்கு வேதம் ஒத்த தெரியுமா?

என்றார் கந்தவேள். நன்றாகத் தெரியுமே என்றான் பிரமன். அப்படியானால் இருக்கு வேதத்தை ஒது என்றார் பெருமான். ஓம் என்று ஆரம்பித்து வேதம் ஒத்த தொடங்கினான் பிரமன்.

“நிறுத்து. ஓம் என்பதன் பொருளைக் கூறு” என்றார் பெருமான். பொருள் அறியாது பிரமன் விழித்தான். கந்தவேள் பிரமன் தலையில் குட்டி அவனைச் சிறையில் அடைத்தார். தாமே படைத்தல் தொழிலைச் செய்தார். பிரமனைச் சிறை நீக்குமாறு தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர்.

சிவபெருமான் முருகப் பெருமானிடம் பிரமனைச் சிறையிலிருந்து விடுமாறு கேட்டார். ஓம் என்ற பிரணவத்தின் பொருள் தெரியாதவன் எப்படிப் படைத்தல் தொழில் செய்வான் என்றார் கந்தவேள். உனக்கப் பிரணவத்தின் பொருள் தெரியுமா? அதை எனக்குக் கூறு என்றார் இறைவன். ஞானப் பொருட்களை உபதேசித்தல் இடம், காலம் அறிந்து செய்யவேண்டும் என்றார் கந்தவேள். அதற்கு இறைவனும் மாசிமகம் என்னும் புண்ணிய தினத்திலே திருத்தணிகை மலையில் எனக்கு உபதேசம் செய் என்றார். அவ்வாறே முருகப்பெருமான் தணிகைமலையில் மாசிமக தினத்தன்று இறைவனுக்கு பிரணவம் உபதேசித்து சிவகுருநாதன் ஆனார்.

பாசுபத விரதம்.

சிவ விரதங்களுள் பாசுபத விரதமும் ஒன்றாகும். இது குலவிரதம் என்றும் பெயர் பெறும். பாசுபதம் சிவபெருமானின் படைக்கலம்.

தை மாதத்தில் வரும் அமாவாசையன்று இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பர். காலையிலே நீராடி நித்திய கரும அனுட்டானம் முடித்து சிவாலய தரிசனஞ் செய்து சிவபெருமானை மனத்திலே மெய்யன்புடன் தியானித்து பகலில் ஒரு பொழுது உணவு உட்கொள்ள வேண்டும்.

தேவராயினும், பாவிகள் ஆயினும், யாவராயினும் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்தால் நற்கதியடைவர்.

தேவ ராயினு மிஞ்சிலஞ் சீற்றவ ரெனினும் யாவ ராயினு மிடையாப் பெரும்பினி யினராய்ப் பாவ ராயற் திதுமுறை நோப்புறே பயில்ர நோவோ மிந்தயின் ஏருங்கும் பெருல குங்வர்.

திருமால் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்துக் காலநேமி என்னும் அசுரனை வென்றார். வயிற்று நோயால் வருந்திய பிரம்மா இவ்விரத பலத்தால் நோய் நீங்கப்பெற்றார். பரக்ராமர் அனுட்டித்து கார்த்தவீரியார்ச்சுனனை வென்றார்.

தீவினை அகற்றும் திருநீறு.

செ.நவநீதகுமார்.

விபூதி அணியும் முறை விபூதித் தாரணம் எனப்படும். இது உத்தாளனம் திரிபுண்டரம் என இரு வகைப்படும்.

உத்தாளனமாவது பரவிப்புக்கதல். வடக்குமுகமாகவேனும், கிழக்குமுகமாகவேனும் நோக்கியவாறு நின்று வலது கைச்சுக்டுவீரல், நடுவீரல், அணிவிரல் ஆகிய மூன்று விரல்களாலும் திருநீற்றை எடுத்து அண்ணாந்து “சிவ சிவ” என்று சொல்லி நெற்றியிலே பரவிப்புக்கதல் உத்தாளனம் எனப்படும். இவ்வாறுணியும்போது சிறிதளவேனும் நிலத்தில் சிந்தக்கூடாது. அவ்வாறு சிந்தனால் திருநீற்றை எடுத்துவிட்டு அவ்விடத்தைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

திரிபுண்டரமாவது திருநீற்றை நீரில் குழுத்து மூன்று குறிகளாகத் தரித்தலாகும். திரிபுண்டரமாகத் தரிப்பதற்கு சிவதீட்சை பெற்றவர்களே தகுதியடையவராவர். ஏனையோர் உத்தாளனமாகத்தரிக்கலாம். திரிபுண்டரமாகத் தரிக்கும் இடங்கள் தலை, நெந்றி, மார்பு, தொப்புள், முழங்கால்களிரண்டு, புயங்களிரண்டு, முழங்கைகளிரண்டு, மணிக்கட்டிரண்டு, விலாப்புறம், முதுகு, கழுத்து என்னும் பகுதிகளாகும்.

தலையில் சுசானமந்திரம் உச்சரித்தும், நெற்றியில் தந்புருஷ மந்திரமுச்சரித்தும், மார்பில் அகோ மந்திரங் கூறியும், தொப்புளில் வாமதேவமந்திரங் சொல்லியும், ஏனைய இடங்களில் சத்தியோசாத மந்திரமுச்சரித்துந் தரிக்க வேண்டும். நெற்றியிலும், மார்பிலும், புயங்களிலும் ஆறுங்குல அளவினதாகவும், ஏனைய இடங்களில் ஒவ்வொரங்குல அளவினதாகவும் தரிக்கவும். இவ்வாறு விதித்த அளவில் நீளங்குறையில் ஆயுள்குறையும், நீளங்கூடின் தவம் குறையும்.

குநிகள் ஒன்றையொன்று தீண்டாதவர்கும், இடையறாதவாறும், சமஅளவு இடைத்தாரம் உடையதாகவும், வளையாதவாறும் அமைய வேண்டும். சந்தியா காலங்களில் அதாவது காலை, உச்சி, மாலை ஆகிய வேளைகளில் நீர்விட்டுக் குழுத்து திரிபுண்டரமாகவும் ஏனைய வேளைகளில் உத்தாளனமாகவும் தரித்தல் வேண்டும். நித்திரைக்கு முன்பும், பின்பும், போசனத்திற்கு முன்பும், பின்பும், நீராடியின்னரும், சந்தியா காலங்களிலும், சிவபூசைக்கு முன்னரும்,

பின்னரும் அவசியமாக விபூதியனிய வேண்டும்.

நெற்றியிலே விபூதியனிவதால் வாய், கண் முதலிய உறுப்பினால் செய்த பாவங்கள் விலகும். மார்பில் திருநீறு தரிப்பதால் மனத்தால் செய்த பாவங்கள் நீங்கும். கால்களால் செய்யும் பாவங்கள் கால்களில் திருநீறு அணிவதால் நிவர்த்தியாகும்.

குரு, சிவனடியார், பெரியோர் திருநீறு தந்தால் அவர்களை வணங்கி இரு கைகளாலும் வாங்கி அணிய வேண்டும். குரு முன்னும், சிவாக்கினி முன்னும், இறைவன் முன்னும், திருநீறு தரித்தலாகாது. அவ்விடங்களில் திருநீறு தரிக்கும்போது திரும்பி நின்று தரித்தல் வேண்டும்.

அகுத்த நிலத்திலும், பாவிகள், சண்டாளர்கள் முன்னும் திருநீறு தரித்தலாகாது. கிடந்து கொண்டும், நடந்து கொண்டும் திருநீறு தரித்தல் குற்றம். சிவதீட்சையில்லாதவர்கள் தந்த திருநீறும், விலைக்கு வாங்கிய திருநீறும், ஒரு கையால் வாங்கிய திருநீறும் அணியலாகாது. வாயங்காந்து கெண்டும், தலை நடுங்கிக் கொண்டும், தலை கவிழ்ந்து கொண்டும், ஒரு விரலாலும் திருநீறு தரித்தலாகாது. திருநீற்றின் மேல் சந்தனமேனுங் குங்குமேனுங் அணிதலாகாது. சந்தனங் குங்கும் என்பவற்றை நெற்றியிலே புருவமத்தியில் அணிய வேண்டும்.

திருநீறு அணிந்தவரைச் சில்லனைக் கருதி வணங்குவது உத்தமம். சுந்தர மூர்த்தி நாயனார், திருத்தொண்டத்தொகையிலே அறுபத்துமூன்று தனியடியாக ரயும், ஒன்பது தொகையடியாரையுங் கூறி இவ்வடியார்களுக்கு தான் அடியேன் என்று பாடியுள்ளார். இங்கு கூறப்பட்ட தொகையடியார்களுள் முழுநீறு அணிந்த முனிவரும் அடங்குவர். முழுநீறு பூசிய முனிவர் என்பவர் திருநீற்றினை உடலெங்கும் உத்தாளனமாகவும், திரிபுண்டரமாகவும் அணிந்திருப்பவர்களாவர். “முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்குமடியேன்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

பெரிய புராணத் தில் திருநீற் றின் பெருமையைப் பேணிய அடியவரைக் காண்கின்றோம். சேரமான் பெருமாள் நாயனார் பட்டத்துயானையில் நகர் வலம் வந்துகொண்டிருந்தார். அவ்வழியே ஒரு சலவைத் தொழிலாளி தன்

தொழிலுக்கு வேண்டிய உவர்மண் சுயந்து கொண்டு வந்தான். உவர் மன் அவன் மேனியிற் படிந்து திருநீறு பூசியவன்போற் காட்சி தந்தது. சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அவனைக் கண்டவுடனே யானையை விட்டு இறங்கி வந்து “அடியேன் அடிச்சேரன்” என்று வணங்கினார். அவன் தன் நிலையைக் கூறினான். நாயனாரும் “நீர் திருநீற்றை எமக்கு நினைப்பித்தீர் அதனால் நான் உம்மை வணங்கினேன்” என்று கூறினார்.

திருமுனைப்பாடு நாட்டை ஆண்டு வந்தார் நரசிங்கமுனையார். இவர் சுந்தரமுர்த்தி நாயனாரின் வளர்ப்புத் தந்தை. அவர் திருநீறு பூசியவர்களைச் சிவனென் உபசரித்து வணங்குபவர். திருவாதிரை நாளில் இறைவழிபாடியற்றி, அன்று வரும் நீறு தாங்கிய அடியவர்களை உபசரித்து அவர்களிற்கு நாறு பொன் கொடுத்து அனுப்புவார். ஒருசமயம் திருவாதிரையன்று வந்திருந்த அடியவர்களோடு

நோயுற்ற ஒருவரும் வந்திருந்தார். ஒழுக்கக் கேட்டினாலேயே அவருக்கு நோய் ஏற்பட்டது. அவரைக் கண்டதும் அங்கு நின்ற பணியாளர் விலகி நின்றனர். அவர் திருநீறு அணிந்து அடியவர்போல் வந்திருந்தமையால் அவரைக் கண்ட நரசிங்க முனையார் அவரை இன்முகத்துடன் வரவேற்று மற்ற அடியவர்களிற்கு கொடுப்பதை விட அதிகமான பொன் கொடுத்து அனுப்பினார்.

**சீல யிலகி யெனிலூந் திருநீறு சேர்ந்தானா
கூலவிகழ் தஞ் நரகம் நஸ்னொழை ஷஷ்தியுவார்
பாலஹாந்தார் தமச்களிற்கு படி யிர்ப்புப் பொன் கொடுத்து
பேலவு ஏத் தொழுதினிய மொழி விளம்பி விடை கொடுத்தார்.**

சகல ஜஸ் வரியாங் களையும் தரும் திருநீற்றினையும் அந்தீரு அணிந்தவரையும் போற்றி உய்வோமாக.

பயிலவோர் பயிற்சிக்கு - 7

மரத்தினி

- 01 . புராணங்களின் வகைகளைக் கூறுக.
- 02 . திருமால் புராணம் எத்தனை ?
- 03 . ஆறு திருமேனிகளும் ஒன்று கூடியவன் என்பதால் முருகனுக்கு வழங்கும் பெயர் என்ன ?
- 04 . கந்தரலங்காரம் பாடியவர் யார் ?
- 05 . அருணகிரிநாதர் பாடிய நூல்களில் சந்தக்கவியின்பம் நிறைந்த நூல் எது ?
- 06 . சகலகவாலவல்லி மாலை பாடியவர் யார் ?
- 07 . அபிராமி அந்தாதி பாடியவர் யார் ?
- 08 . “நெஞ்சமே கோயில் நினைவே சுதந்தம் அன்பே மஞ்சனநீர் பூசை கொள்ள வாராய் பராபரமே” என்று பாடியவர் யார் ?
- 09 . கனிக்கு உவமிக்கப்படும் மார்க்கம் எது ?
- 10 . இறைவன் உண்மையை எடுத்துரைக்கும் நூல்கள் எவை ?
- 11 . ஆகமங்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள சமயங்கள் எவை ?
- 12 . சைவாகமம் எத்தனை ?
- 13 . வைணவ ஆகமங்கள் என்ன பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றன ?
- 14 . “ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான்” என்று கூறியவர் யார் ?
- 15 . பிங்கலை நிகண்டு என்னும் நூளில் ஆகமத்திற்குரிய பொருள் எது என குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது ?
- 16 . ஆகமத்தை அருளிச் செய்தவர் யார் ? யாருக்கு அருளிச் செய்தார் ?
- 17 . தென்னாட்டு கிரந்த எழுத்தில் அச்சிடப்பட்ட ஆகமங்கள் எவை ?
- 18 . ஆகமத்தின் சார்பு நூல்கள் எவை ?
- 19 . ஆகமப் பொருளைத் தமிழில் கூறும் நூல் எது ?
- 20 . திருமந்திரத்தின் பகுதிகள் எப்பெயரால் அழைக்கப்படும் ?

12	24.02.98	செவ்வாய்	
13	25.02.98	புதன்	மகாசிவராத்திரி விரதம்
14	26.02.98	வியாழன்	அமாவாசை விரதம், கோச்செங்கட் சோழர் குருபூசை
18	02.03.98	திங்கள்	சதுர்த்தி விரதம்
19	03.03.98	செவ்வாய்	ஷஷ்டி விரதம்
20	04.03.98	புதன்	கார்த்திகை விரதம்
22	06.03.98	வெள்ளி	கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் குருபூசை
24	08.03.98	ஞாயிறு	ஏகாதசி விரதம்
26	10.03.98	செவ்வாய்	பிரதோஷி விரதம்
27	11.03.98	புதன்	மாசி மகம், நடேசரபிழேகம்
28	12.03.98	வியாழன்	பூரணை விரதம்
29	13.03.98	வெள்ளி	திருவள்ளுவர் குருபூசை
30	14.03.98	சனி	எறிபத்தர் குருபூசை, காரடையா நோன்பு, ஷட்சீதி புண்ணிய காலம் மாலை 7.28 முதல்

இரவு 1.52 வரை

இவ்விதம் செவந்தி நிறுவனத்தினருக்காக ஸ்ரீ சக்தி பிரின்டங் இண்டஸ்ரீஸ் கொழும்பு - 12..
அச்சகத்தில் 25-02-97 இல் வெளியிடப்பட்டது.